

VOL. LXVI.

No. 7

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Kar. Prchal: Hoj, vzhůru, věrný Sokole! (báseň). —
Redakce: Letošní vánoce. — K. M. Prchal: Vánoční a
novoroční pozdrav. — Jos. Čermák: O všeličem a tro-
chu také o nás. — K. M. Prchal: Sokol and all Slav
Congress. — Sokolstvo a umělci. — Ren. Tyršová:
Vojta Náprstek a zahraničí. — Ant. Obrdlík: Výročí
nepomijejícího dluhu. — Dnešní mládež (red.) — Vý-
ňatky z prohlášení vynikajících mužů. — Zprávy or-
ganizační: Předsednictvo AOS. — Náčelnictvo AOS. —
Ú. Vzdě. Sbor AOS. — Župa Střední. — Župa Vý-
chodní. — Sokol Detroit. — Naše zvrácená inteligence.
— Různé články. — Adresář Obce, žup a odborů. —
Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

DECEMBER 1944

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill.,
under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel: Editor:

JARKA KOŠAŘ
3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Výpravčí: LAD MEJDRICH
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednateli Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel
(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,
Tel. Rockwell 5085
Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,
starosta,
2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,
1412 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,
4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,
3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,
3122 S. Clinton Ave.,
Berwyn, Ill.

HOJ, VZHŮRU, VĚRNÝ SOKOLE!

Už šesté jsou to vánoce
od roka do roka,
co sirá noc jde nad námi
bezedně hluboká,

co shaslo nebe s hvězdami
nad zemí, nad moři,
a smutek padá do duší,
když světla nehoří . . .

Však v naší duši horoucí
včerejší doutná žár,
a v našem hnízdě sokolím
se brousí zítřka spár.

Až bratři s bojišť' přijdou zpět,
chcem připraveni být,
to na nás žádá tato zem,
československý lid.

Pak ruce své jim podáte
jak bratři; zajistě,
společně mnohých roků řad
na stráži stáli jste.

A je-li cesta daleká,
zrychlete kroky své,
probud'te spáče lhostejné
i duše váhavé,

v kruh bratrský je přived'te,
jak sokolí chce rád,
ať každý má svou jednotu
své sestry, bratry rád.

Tož, pod praporem jednoty
ať zas duní váš krok,
se starou písní sokolskou
počnete nový rok:

Hoj, vzhůru, věrný sokole,
Tyršovy děti, vpřed,
s nezlomnou v duši nadějí
se dejte v nový let.

Čistého srdce pozdrav je
cennější nad skvosty,
tož, přijměte jej laskavě
od svého starosty

Karla Prchala.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXVI.

Berwyn, Ill., 15. prosince 1944.

Číslo 7.

Všem bratrským a sesterským činovníkům žup a jednot, jakož i veškerému členstvu Americké obce sokolské

ŠTASTNÉ VÁNOCE

a

VESELÝ NOVÝ ROK

z plného srdce přeje redakce Sokola Amerického!

Upozornění redaktora:

Veškeré vánoční a novoroční pohlednice a karty s díky se odmítají, jelikož redaktoru není možno všem stejně se odvděčiti!

Všem bratřím a sestrám ku plodné práci v nastávajícím roce přeje zaslouženého úspěchu. — Nazdar!

JARKA KOŠAR, redaktor.

LETOŠNÍ VÁNOCE . . . ?

DOBA VÁNOČNÍ s následující dobou novoroční naplňuje lidstvo na celé zemi vzpomínkami na své nejdražší z kruhu rodinného, kteří dnes daleko z domova jsou roztroušeni po všech dílech světa, bojující na zemi, na moři a ve vzduchu proti úhlavním nepřátelům lidské svobody — proti krvežíznivým nacistům a bestialním Japoncům.

Budou to smutné vánoce v tisíci rodinách v Americe, ale jak hrozné a strastiplné ještě více budou v Československu, kde lid pod krutou nadvládou surových a všeho lidského citu prostých nacistů jest týrán, ubíjen a okrádán o vše, co bylo jeho. Nacisti jako dravá zvěř vrhají se na zmučený lid a odvázejí všechno do říše, aby vyvolený národ nadlidí, zvrhlých Němců, měl veselé vánoce na účet porobeného národa.

Jak rádi bychom pomohli našim bratřím a sestrám ve staré otčině, abychom ulevili jejich bídě a vnesli trochu radosti o vánocích, leč není to v nynější válečné době vůbec možno, neb kdyby i naše pomoc prostřednictvím Červeného Kříže dospěla svého určení, bylo by to vše rozkradeno nenasytnými barbary německými, kradou vše, co jim přijde do rukou.

Jedinou útěchou a nadějí československého lidu jest pevná víra, že konec všeho utrpení nezadržitelně se blíží a že mocné Rusko a Spojené Státy zlomí moc nacistů a osvobodí porobené národy z nacistického otroctví. Pak přijde spravedlivá odplata za všechny zločiny spáchané, a příští vánoce budou slaveny ve svobodné staré otčině!

Pokud se týče našich vlastních jednot, mnohé z nich pořádají vánoční nadílku pro sokolskou mládež a s tradičním vánočním stromkem dávají dětem dárky s ohledem na praktické potřeby pro ty nejnuznější, jakož i různé pamlsky, co mají děti nejraději. Je to vlastně snaha připoutati naši mládež ku tělocvičně, aby cítily, že Sokolstvo na ně pamatuje a o ně se stará, jako by patřily k naší rodině sokolské. Děti tím vycítí, že je máme rádi a že snažíme se o vánoční době jim radost způsobiti.

Jest to naše mravní povinnost, neboť mládež jest naše budoucí opora, naše spása a proto doporučujeme vřele všem našim jednotám, aby na to pamatovaly a připravily jim v době vánoční radostný večírek s případným zušlechťujícím programem, v němž by mládež sokolská mohla též projevit, v čem vyniká dle svého nadání.

Podobný vánoční večírek má svůj účel, neboť tím dokazuje jednota, že nejen mládež odchovává tělesně a mravně, ale i že dovede v ní vyzdvihnouti a uplatnit všechny vlohy v ní drímající.

Jest to milý pohled viděti sokolskou mládež v bujarém veselí podávat idůlky svého nadání a tím přivést je ku vědomí, že i ony jsou platnou složkou našeho bratrství.

V dnešní těžké době tím více musíme věnovati naši mládeži pozornost, péči a lásku, jelikož, jak jsme na jiném místě vzpomenu, v mnohých rodinách jest mládež bez dozoru rodičů a potřebuje naší ochrany a lásky!

Karel M. Prchal:

VÁNOČNÍ A NOVOROČNÍ POZDRAV 1945.

Drahé sestry a bratři:

Můj loňský pozdrav a "vánoční sen" splnil se, žel, jen z první temné, smutné poloviny. Podkarpatská Rus otvírá své krví zalité oči a hojí rány po spárech maderského i germánského vraha, Slovensko, zloupeno a vyvražďeno, bije se junácky za svou svobodu. České země, zhanobeny a zdeptány, čekají na svůj den, aby setřásly sarašná pouta...

To je ta první, smutná polovina. Jen to je radostné, jen to nás naplňuje hrdostí, že nikde naši nezoufali a nezoufají, že "na přední stráž statečně" hledí k východu i na západ, čekajíce, že "přijde den", ve kterém zúčtují s vrahy.

Druhá polovina mého snu, ta nadějná a slibující, se tedy nesplnila. Nevyšlo ještě slunce nad srázy našich hraničních hor. V domácké sokolovně, o níž jsem snil, je stále temno a teskně, a smrt se vznáší nad Čerchovem, jehož smutek jako by měl být bez konce.

Ano, všichni jsme čekali a s námi celý svět, že se germánský Baal, netvor, polykající krev nevinných dětí, sřítí do propasti, kterou mezi světem a sebou vykopal, koncem tohoto roku 1944. Ale vrah rdousí dále a naši doma hladoví, mrznou, pláčou a umírají. Jen jedno nečiní: nezoufají!

To, protože jsme jako národ nikdy nepropadli beznadějnému zoufalství. To proto, že i od nás očekávají naši sokolskou lásku a pomoc. To proto, že s celým bojujícím světem očekávají naši ve staré vlasti příchod pokoje lidem dobré vůle.

O dobré vůli chtěl bych vám, svým sokolským sestrám i bratrům, dnes povědět několik upřímných slov. Vám, Čechům i Slovákům i bratrům z Podkarpatské Rusi.

Myslím, že to bylo o vánocích 1933, když jsem s pohnutím četl poselství Presidenta Osvoboditel, ve kterém prosil dobrý osud o pokoj československému lidu dobré vůle všude doma i v cizině.

Už tenkrát mi napadlo: Pokoj lidem dobré vůle? To znamená, že nemá být dán pokoj lidem zlé! A nedlouho na to F. D. Roosevelt mluvil z Chicaga o karanténě národů, které ohrožují svět násilím a krví.

Co je ta dobrá nebo zlá vůle a kde je její pramen a počátek?

V lidské energii. V tom věčném pohybu krve a svalů, dobrých či zlých úmyslů, v síle skryté a projevující se spravedlností

nebo násilnou mocí milionů. Je-li energie lidská řízena instinkty, vášněmi a živočišnými pudy, přechází ve vůli zlou, v sobeckou lásku k sobě samým a tvrdou nelásku k ostatním. V mamon, krev, spouštění a ničení, kterým se projevuje zvíře v člověku nebo v národu.

Nám, Čechoslovákům, nikdy nebyla zlá vůle prostředkem našeho národního usilování. Naše úsilí bylo sokolské. Dr. Miroslav Tyrš, který tolik myslel na poslání československého lidu a smysl našeho života, doufal jako člověk dobré vůle, že všechen náš národ bude lidem dobré vůle a bude rozsevat pokoj všem, kdož po něm touží. Ale pokoj mohou rozsevat jen stateční a silní. Jeho sokolství muselo proto být statečné a silné, aby rozsevalo pokoj mezi lidmi. A když jsme se osvobodili pod Masarykem, volali jsme naše po mravní i tělesné síle, abychom s mírumilovnými národy světa pokoj udržovali.

Tyršovo sokolství směřovalo k tomu, aby všechna naše duchovní i tělesná síla množila dobro. Ale dobro nelze vnucovat. Vynucené dobro je učitelem vynuceného zla, zločinu. V tomto vědomí vzala počátek Tyršova dobrovolná kázeň, nejskvělejší čnost demokracie. Československá energie změnila se dobrovolnou kázní v obecné dobro sokolského národa a jeho prostřednictvím v obecné dobro lidské vůbec.

Neznali jsme nenávisťného nacionalismu. Tyrš skrze národní sokolské dobro směřoval k dobru a štěstí všelidskému.

Když Američané československého původu zanesli sokolské símě na půdu své nové vlasti, byli si vědomi, že nezasívají nacionalism do jejich lánů, ale že československý ušlechtilý patriotismus mění na vlastenectví americké. Nebudeme se proto — jak to činil v nedávných dnech jeden český list — vzdávat svého češství, svého původu slovenského či ukrajinského. Zachováme si je, abychom jím a skrze ně sloužili svému sokolskému bratrstvu tady i ve staré vlasti, svému lidu v Americe, abychom sloužili ušlechtilé vlasti Washingtonu, Lincolnu a Rooseveltovi. Učiníme-li to, odvděčíme se nejlépe i své prvotní domovině, odkud přesadili jsme símě sokolské ideje před osmdesáti lety, abychom společně s ostatními národy budovali novou svobodu.

V nedávných dnech volán jsem byl reprezentantem dělnictva CIO v distriktu

města Chicaga, který žádal o rozhovor, pomoc i radu v akci organisované na pomoc trpícím národům v Evropě, na pomoc československému lidu v starých vlastech.

Hle, jak podivné věci se dějí! V předvánočním čase, do něhož jako skřipění zubů zalehl ten divný hlas člověka zrozeného v naší vlastní zemi z příbuzné krve, pochopili "cizí" lidé, jak je tam u nás zle, kolik je tam nahoty a hladu a jak tam podvýživou umírají děti našich sester a bratří. "Cizí" zdvihli své ruce, naměřili své kroky po cestě dobré vůle, aby pomohli lidu nevinně trpícímu.

Ale co učiníme my? My, kteří jsme morek z morku jeho a kost z jeho kostí? Odvrátíme se od svých vlastních bratří, jako to učinil onen člověk, jehož ústa volají: "Pane!", ale srdce jeho je daleko od toho, než aby pracoval pro pokoj, klid a mír vlastních bratří dobré vůle. A to jen proto, že trpí v nešťastném, vzdáleném Československu?

Nikoli, neodvrátíme srdcí svých. Jsme z ducha Tyršova, z ducha bratrství, které znamená lásku. Podrobíme se Tyršově kázni dobré vůle, která svých milých nezapomíná.

Před rokem rozhodla se Americká Obec Sokolská pro pomoc své mateřské organizaci, Československé Obci Sokolské v Praze a Československu. Volali jsme do všech svých sokolských jednot: Sestry a bratři! Pomozte sokolskému hnutí naší staré domoviny! Ubíto germánským násilím, oloupeno o poslední groš nebude moci vykonávat své ušlechtilé výchovné dílo právě ve chvíli, kdy jeho práce bude třeba nejvíce: ve chvíli osvobození. Pošlete svůj dar, sokolskou pomoc finanční, abyste znovu prokázali, že co srdce pojí, moře nerozdvojilo!

Poslechli jste našeho hlasu. Pomoc československé sokolské Ameriky počala se scházet se všech stran a jednot, kde bijí živá sokolská srdce. Když jsme četli listy, kterými jste provázeli své dary i své sliby, vyhrkly nám často slzy a prožívali jsme nad nimi překrásné chvíle upřímné radosti.

Ale, takoví už jsme. Snadno se zapálíme vysokým plamenem, ale nerozpalujeme se věčným, trvalým ohněm. Jak jsme rychle vzpláli, tak rychle, snad ještě rychleji uhasínáme. Jak je to v té naší písni: Vadne, vadne, až uvadne...

Proto znovu v předvánočních dnech, kdy se probouzí člověk dobré vůle a ušlechtilého svědomí snad v každém z nás, znovu voláme k bratřím a sestrám sokolským: Sokolská srdce, probud'te se! Sokolské ruce, zdvihněte se! Čekáme na vaši pomoc,

na vaši lásku, na projev vašeho sokolství! Voláme do Iowy a Nebrasky, do Michiganu a Californie, do Texasu a New Yorku a Marylandu, do Ohio a Minnesoty, do Kanady a do Missouri. Voláme sokolskou Ameriku: Vstaňte, bratři a sestry, znovu na pomoc sokolskému fondu, abychom snad již brzy mohli podati Československé Obci Sokolské v Československu dar naší lásky a dobré vůle, aby byl pokoj našemu srdci, aby nás nemrskalo svědomí, že jsme zapomenuli na svou sokolskou matku, na svou sokolskou vlast v čase, ve kterém i lidé cizí krve v této zemi na ni tak krásně vzpomínají...

Ale při vši své lásce k zmučené domovině nechceme ani nesmíme zapomenout na sebe samy. Až se o své valné hromadě se sednete ve vytopené síni své jednoty, až budete poslouchat výroční zprávy svých horlivých sokolských činovníků, ptejte se, bratři a sestry, svých srdcí, ptejte se jeden druhého: Nepohaslo naše sokolské dílo v minulém roce?

Neztemněly a neztichly naše sokolovny? Učinili jsme všechno, co jsme učinit mohli a tedy také měli?

Jak, vypadala naše práce vzdělávací?

Kolik cvičilo našich dětí, dorostenců a dorostenek, kolik borců a kolik starších sester a bratří?

Jak často a jak početně jsme se scházeli na svých spolkových schůzích a byla-li naše spolupráce věrná a tvořivá?

Jak se připravujeme pro příští rok a co hodláme učinit, abychom své bratry s bojišť, své sestry z válečné práce přivedli do jednot živých, do sesterského a bratrského kruhu, jehož krb nikdy nevyhasl, jehož sokolský oheň stále plápolal a plápolá!

Že nás ubývá? Budiž, snad nás ubývá. Má ubývat také naše věrnost a stálost bratrská? Snad právě proto musíme se semknouti k věrnější spolupráci, naše bratrství musí být upřímnější. V sokolských řadách nesmí být sběhů, kteří by opouštěli své kamarády v těžkých hodinách!

Věřím, že jich není a nebude. Pamatujte: Jste přední stráž našeho česství a Tyršova dědictví v této zemi. Čest a sláva tomu, kdo vytrval, kdo nezahladil, kdo nepoklesl ve své sokolské víře!

Děkuji z upřímného sokolského srdce těm, kdož tak činili v roce minulém a ještě radostněji těm, kdož tak budou činit v roce budoucím. Bude to rok našeho vítězství nad cizím nepřitelem. Kéž by to byl také rok vítězství nad sebou samými: rok sokolského vítězství.

Ano, přichází chvíle, ve které se budeme

loučit se starým rokem a skládat účty z činnosti v roce minulém. Chvíle, ve které budeme připravovat program práce v roce novém, bohdá vítězném roce. Bratři a sestry, učíte vše, aby to byl také den našeho sokolského vítězství a aby dar, který československému sokolstvu v Praze odevdáme, byl hoden našeho jména a naší sokolské cti.

Jako váš starosta a bratr vás všechny

žádám: Necht' není jediné jednoty, jediného bratra a sestry, jediné duše, která by sevřela svou dlaň a odmítla pomoc ve chvíli, ve které se všechna lidská srdce otvírají.

V duchu pokoje dobré vůle, která naplní mé a vaše srdce, pozdravuji vás, přeji vám krásné vánoce 1944 a radostnější, vítězný nový rok 1945. — Nazdar!

6. prosince 1944 v Chicagu, Ill.

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

NEVÍM, neoctne-li se tato stat' v rukou čtenáře již v době poválečné, neboť' již z kruhů odborných — a ještě více "neodborných" — slyšeti jsou stále potěšitelná proroctví, že konec války jest nedaleký, ba že skončiti může válka náhle, neočekávaně, tak jako skončila válka první, kdy vlny centálních mocností valily se neodolatelně k Paříži, byly náhle zastaveny, obráceny k náhlému, nezadržitelnému ústupu, který končil uzavřením příměří. Také již po delší dobu i veřejný tisk jest plný návrhů — i "protinávrhů" — jak poválečné poměry upravit, má-li poražený nepřítel býti učiněn pro všechny doby úplně bezmocným, nebo má-li mu poskytnuta býti příležitost k poznání, kam vede bezúčelná touha po opanování celé Evropy a zkroušeně vstoupiti do kruhu národů civilisovaných, pokročilých, jichž účelem jest jen dobro společnosti lidské. Němečtí pohlavíři sledují bedlivě i nepatrné neshody mezi Spojenci, snaží se i z toho těžiti, že zástupce čínské vlády netajil se tím, že jest mu milejší Japonec nežli Rus, a proto již také vytasili se nepřiměřenou otázkou, na jakých podmínkách se Spojenci usjednotí, aby mír byl pro ně možným učiněn. Proto pojednání o situaci v této chvíli panující ukončím jediné přáním, aby Spojenci setrvali přes všechny sliby a hrozby nepřátel jako jedno mocné, nepřemožitelné těleso, menší národy aby byly Spojencům co nejvíce svorně nápomocny a až jim slunce svobody konečně vzejde, aby v každé osvobozené zemi — v naší milé domovině zvláště — žádná obět' nebyla příliš těžkou, kterou lid přinést musí štěstí své budoucnosti své vlasti. A aby i tu nejtěžší obět' tak těžce zkoušený lid spíše přinést mohl, k tomu jest třeba také obětavosti a svorného působení všech našich, žijících ve všech končinách republiky Severo-americké, která k osvobození naší staré vlasti tak mocně byla nápomocnou.

Mnozí lidé dovedou o panující válce uvažovati jen tak, že poctivají vždy Hitlera všelikými hnusnými jmény. Měli by si ale uvědomiti, že jeden obětovaný dollar prospěje našemu lidu více, nežli sta těch nejvybranějších přezdívek Hitlerovi.

* * *

Píše a také mluví se zcela vážně o tom, že Spojenci, až budou mít poražené Nacisty pod mocí, budou nuceni pečovat o výchovu jejich budoucí generace a vštěpovati jí ryzí demokratismus, aby zbavila se víry ve své velikášství a že příroda sama určila, aby Němec mezi ostatními národy stál jako nadčlověk. Na to ale odpovídá prezident chicažské university, že liberální výchova ve Spojených Státech stojí již po celé půlstoletí na mrtvém bodu a že frivolnost výchovy americké jest s to pohrnouti vážného muže přímo k pláči. Škoda, že nevyslovil se přímo a nepoukázal na panující slabiny našeho vysokoškolského vzdělání, aby povolané kruhy mohly požádati ho, v čem hlavně vady spočívají a tak k vymitění jich působit. Náš orgán zabývá se ve výchově lidu hlavně výchovou tělesnou, na jejíž nedostatky častěji poukazuje a je-li toto odvětví zahrnuto v kritice presidenta Hutchinsona, pak můžeme směle říci, že rozsudek jeho jest založen na skutečnosti a dodávám k tomu, že v tělesné výchově mohli bychom spíše učiti se od malých národů evropských — náš nevyjímaje — neboť' jest třeba jen poukázati na tělesnou zanedbanost našeho mladého lidu, jaká objevena byla opět při odvodu a objev ten byl by také s to upřímného občana k pláči pohnouti. Nelze upříti, že výchova učitelů tělocviku pokročila neočekávaně, což vysvětluje z jejich odborných pojednání v četných publikacích, ale posud není znáti, že by lid poučován byl veřejným tiskem o důležitosti všeobecné výchovy tělesné a to nejen pro službu vojenskou, ale pro celý život. I kdyby bylo přesně pohlíženo k tomu, aby mužský dorost vychováván byl k tělesné dokonalosti, tak aby byl připra-

ven pro službu na poli válečném na zavolání, jsou zde ženy, kterým až posud nebylo věnováno dosti pozornosti, neboť jest až posud zapomináno, že nelze očekávat zdravé a silné pokolení jediné výchovou budoucích otců, ale že musí stejná péče věnována býti i výchově budoucích matek.

* * *

Konference Národní Asociace těl. výchovy ve spojení s Centrální Distriktní Asociací konána bude v St. Louis, Mo., ve dnech 17. a 21. dubna 1945. Proč na to poukážu, o tom doleji.

* * *

Druhá světová válka neobjevila jediné tělesnou zanedbalost mladých mužů, ale objevila až posud neznámou tělesnou zanedbalost žen. Dle úředních zpráv v době co toto jest psáno, přes sedmnáct milionů žen jest zaměstnáno v různých dílnách, mnohé až 10 hodin denně a tu při tom objeveny byly choroby, vyvolané neobvyklým povoláním v míře takové, že v četných dílnách zdržovalo žádoucí výrobu. Bedlivým zkoumáním bylo objeveno, že příčinu, pro kterou ženy nejsou s to přispívat se neobvyklé práci hledati lze v tom, že dívky ve svých dospívajících letech trpí různými poruchami, kterým nebylo a posud není věnováno dosti pozornosti a souhrn těch různých chorob (dysmenorrhea) činí pak dospělým ženám život hotovou trýzní. Proto některé učitelky tělocviku, které osvojily si též znalost physico-therapie, věnovaly tomuto odboru hluboká studia a jak jedna z nich (Estelle Gilman) na základě svého působení v oboru tom tvrdí, správně volenými cviky lze později

šim nesnázím předejiti a stávající poruchy i vyléčiti. Zde jest příležitost, jak mohli bychom i my tělesnou výchovu žen doplniti a proto poukázal jsem hořejši na sjezd Národní Asociace. Ve sjezdech těchto zkušené učitelky seznámují posluchače též s výsledky své speciální činnosti a tu jest možno navázati s takovými styky, abychom i my mohli z jejich výsledků těžiti. Mám při tom na mysli, kdybychom se stali členy této Asociace, naše schopná delegátka mohla se sjezdu účastniti a pak získané vědomosti šířiti v Obci naší pořádáním přednášek v našich menších složkách, přednášeti i matkám, které kdyby obeznámeny byly jen se symptomy tak zvané dysmenorrhye a byly ujištěny, že lze dorůstajícím dívkám nejen ulehčiti, ale všech výstražných známek pro budoucí život je zbavit, po takovém poznání nadšenějších propagatorek tělesných cvičení nebylo by nad naše matky. Přednášky, které jsou ve sjezdech konány, trvají celé hodiny, posluchačky mohou klásti i otázky, ale později v různých odborných publikacích jsou uveřejněny jen ve formě zkrácené a nemohou ani obsahovati vše do podrobnosti, jako je to možné v přednášce, kde jsou posluchačkami jen samé interesované ženy. Naše metoda výchovy tělesné má bohaté přednosti před jinými, ale není radno zavírat oči před výzkumy nové doby, chceme-li aby stala se dokonalou v ohledu každém. Domnívám se, že tento upřímně míněný pokyn stál by za uvážení aspoň pro dobu budoucí.

Karel M. Prechal:

SOKOL AND ALL SLAV CONGRESS

The organizations of Czech and Slovak units devoted to the century old principles of Sokol training and fraternity, are one of the most important Americanizing influences in our complex national life. Officially united under the banners of the American Sokol Union, comprising Czech Sokol units, and the Slovak Gymnastic Union Sokol, embracing Slovak Sokol units, the American Sokol is carrying on today in the traditions of the sokol founders. It adheres rigidly to the basic principles of yesterday with a keen sympathetic understanding for the problems of today and tomorrow. It is old in that its roots are buried deep in the history of the Czech people, yet it is young and virile in that its structure and outer functioning today

is attuned to the changing needs of a disturbed world at war.

Our foremost purpose is to keep the young, the American born boys and girls of Czechoslovak parentage keenly aware of their heritage, conscious of the part their parents' country has played in the history of democracy and the development of European culture. We endeavor through our training and our educational program to inculcate in the young the love of beauty, the morale building that comes from sound healthy, vigorously conditioned bodies. Peculiarly and almost paradoxically our Sokol teaching, a heritage brought to this continent from our mother country helps develop better Americans, more grateful, appreciative, patriotic Americans. This is

our aim, and it may be well to ask at this point what is the foundation, the historical background of the Sokol movement.

Like all world wide movements, and all currents of thought, the Sokol ideal is a product of its time, an outgrowth of the conditions which preceded and attended its birth, yet it has kept constantly up-to-date, self-adjusted to the slowly changing conditions, and is today as young, as healthy as the day it was born, eighty two years ago. In a word the Sokol ideal was a direct outgrowth of the spirit of Liberty that began to stir the political and spiritual firmament of Europe during the first half of the last century.

An outgrowth of the American and the French Revolution, the ideal of liberty grew like wild fire after the year 1848. The spiritual offspring of George Washington and Thomas Jefferson struck at the hearts and the souls of the oppressed peoples of Europe and found ready response. Especially, this was true of the millions of Slav people, living in political subjugation under the Austro Hungarian regime. The restless spirit of liberty stirred the Czechs and Slovaks, the Carpatho Russian, and Croatsians, the Serbs, Slovenians and Poles and the promise of freedom was suspended temptingly reach of these bewildered millions. The wave of liberation heaved high and spread wide. At this time the neighboring Germans were engaged in a struggle to find strength in unity and the Italians had just about effected their unifying efforts and the face of Europe was undergoing a steady readjustment, which effects were to be felt for decades to come, and are being felt and fought over today!

This movement was being keenly watched by Dr. Miroslav Tyrš, a Czech patriot, a university professor in Praha. He believed in Slav unity and in the final victory of liberty. But being a philosopher, he knew that it is hard to gain and when gained, to keep liberty, if the people are not in themselves free, cultured and enlightened, and not capable of cooperation.

He knew the Slavs. He saw how they lived in constant discord among themselves, without discipline, without love, without a sense of cooperation. Some hated each other because of religious differences. Others because they had been divided by the Germans who set them against each other by devious ways. Dr. Tyrš was reminded of the old Greece which was destroyed only because of internal discord,

lack of sense of cooperation and common defense. He knew that democracy would not endure, unless the people could learn brotherly love and voluntary discipline, embodying readiness to bring sacrifices for the common good. Tyrš knew that only through voluntary discipline could unity of the Czechs and Slovaks, as well as the Slovenians, Serbs and Croatsians be effected.

This was the reason that led Dr. Miroslav Tyrš in 1862 to found his famous Sokol organization upon whose banners he placed the Yugoslav Sokol (falcon) as a symbol of strength, beauty and courage.

The movement began in Prague, where the first Sokol gymnasiums were built, where the first gallant Sokol youth marched under Sokol banners singing Sokol songs. And the Sokol idea rose like a flood and engulfed all Bohemia and Moravia, and soon after Poland and even more Yugoslavia, then Bulgaria and Russia. After the first world war is captured Slovakia and Lusatia. It crossed the ocean to this country in 1865. The first unit in the United States was then founded. Now there are Sokol units in Batava, Canada, in East Africa, and in India and Australia. All over the world. Czechs, Poles and Yugoslavs are gathering under the Sokol banners.

Thus the Sokol organizations carried on successfully the work which was really begun in 1848 when the first Slav Congress was held in Praha, the capital of Bohemia, and later when Czech lands were liberated. After almost a century — little over ninety six years — the great idea of Slav cooperation became a reality. Now we can say without exaggeration, thanks to the Sokol Idea and its miraculous growth, that today in contemporary history the hour of the Slavs has struck. The Germans thought that they could enslave, murder and exterminate them, but instead they are rising to new heights and new glory. Great Soviet forces are advancing in Yugoslavia, White Russia, Ukraine, and Hungary.

The Czechoslovak flag is waving over the Carpathians and the sons and daughters of the small heroic nation of the Carpathian Russians together with the Slovak and Czech partisans under the Tatra Mountains, stands against the enemy. The Czechoslovak army is approaching to make their victorious stand — it brings the assurance of new freedom. The time is near when the Czechoslovak Republic, once betrayed by

the world, shall resume its rightful place of glory and power.

The American Slavs, too, are aware of the fact that the day of liberation is at hand, and have risen to action. They formed the Slav Congress. In a sense we may say that this All American Slav Congress is but a continuation of the work and thought of Dr. Miroslav Tyrš, an extension of the Sokol Ideal to embrace all Slavs in a brotherly community of kindred interests and parallel aims. It is a 1942 Replica of the problems and conditions of 1862. The Poles, the Czechoslovaks, Jugoslavs and Russians and Ukrainians, and finally the Bulgarians incensed at the betrayal the false leaders perpetrated on the liberty loving Bulgarian people by delivering them into the hands of the Nazis.

What is the purpose, the goal, the task of the American Slav Congress in America?

1. To stand firmly and loyally with America in her fight with Germany and Japan. To do the utmost to fight on the battle fronts as well as on the home front, in the factories, where the war ammunition and machine are provided which are deciding and will finally decide the outcome, bringing us victory and peace.

2. To help to bring about the election of men who by their foresight, devotion and ability will effectively guard and promote true democracy and freedom.

3. Slav Congress endeavors to help our Slav brothers in Europe. It wants the Czechs, Slovaks and Carpatho-Russians to regain their freedom and build for themselves a happy and free republic. It wants to see the Serbs, Croats and Slovenes under the leadership of heroic Tito united in a democratic, just and prosperous state, which might ultimately effect a union with Bulgaria, that is her people, not the king and his band of traitors who served Hitler. We want the Poles to enjoy a new area of true freedom — we wish their government to be of the people, by the people and for the people — not a semi-fascistic dictatorship as it was before. We want to believe that Russia wants the Slavs to be free everywhere united against the Drang nach Osten — against German aggression.

If these are the aims of American Slav Congress, if these unifying tendencies are uppermost in the hearts of American Slavs, who are anxious to see them implanted in the hearts of the Slavs of Europe, the question arises, why were the Slavs divided against themselves in the past? Why were they not united before?

In 1938, a few days before Munich, Dr. Beneš asked the Polish President Mościcki to join the Czechs against Nazi Germany so that they might stand together against their common enemy. This would have meant a united opposition in the East, for the Russians were willing to help Czechoslovakia. France and England would have surely followed. Hitler would never have grabbed the whole of Poland, Czechoslovakia, France, in short, most of Europe and much suffering of Poland especially, would have been averted. But the Poles sent their regiments not against Hitler but against Czechoslovakia to Teschen. This led to the further partition of Czechoslovakia when Tiso betrayed his people and country. Slovakia was made "independent" and Carpathian Russia became again an unwilling slave of Hungary which treated her with her well known brutality. And Hitler is the master of them all, but it will not be for long. In fact already heroic Slovakia has revolted successfully and much of it is free. The Czechoslovak flag is waving over most of it. And soon will it freely wave over whole Czechoslovakia.

In Yugoslavia again Prince Paul and the notorious traitor Stojadinović betrayed the Yugoslav people who rose in revolt first in the guerrilla fashion but now in open warfare under heroic peerless leader Tito whose army by this time has joined the Russian victorious regiments to deal the final blow to the Nazi oppressors.

Bulgaria under a king who is of German blood, and the corrupt premier Filoff lent its legions to the Nazis to fight the Serbs and the Greeks. But that bloody chapter is over. Now it declared war on its former allies, has cleansed itself by driving out the German rats and joined hands with Slavic Russia in her fight in behalf of humanity and freedom. We trust it will crown its action by getting rid of its traitors and its German king and join the free democratic Yugoslav nation to form one great South-Slav empire reaching from the Adriatic to the Black Sea, where all the Southern Slavs will find freedom and happiness.

Poland was handed over to Germany by the fascist Beck, and his military and aristocratic henchmen, under the guise of making an alliance with it. As a faithful collaborator Poland attacked Czechoslovakia hoping to be thus protected from Russia from which it had taken the Western Ukraine and White Russia. As we know Nazis paid her by murdering nearly three million of her people, by destroying her

towns and villages and throwing her into the most terrible slavery the world has ever seen. The tragic selfishness and stupid shortsightedness of her aristocratic leaders was the cause. The hope of Poland rests on her now awakened people who fight in great numbers side by side with the Czechoslovaks and Russians against German violence and brutality.

Keenly aware of all these historical breeches in the past efforts of unifying the Slav nations, the American Slav Congress is now dedicating itself toward a broader democratization of the Slav peoples of Europe. It is the aim of the Slav Congress to create world conditions, favorable to Abraham Lincoln's "government of the people, by the people and for the people," not only in America but in all the Slavic lands: Poland, Czechoslovakia, Yugoslavia. Not governments where the rich lord is over the poor, the aristocrats over the commoners, but governments of truth and justice which will give nations bread and freedom, a chance to learn and develop — a chance to achieve happiness.

I believe the time is at hand when this great ideal will be realized. We American Slavs have the duty to help our brothers overseas to realize it. It can be done best by standing together united. Whoever would divide us is our enemy.

Using the old brutal principle of Divide and Conquer, the Germans have driven a wedge of discord and have weakened Slav unity and resistance! Today let us resolve to rally under the old American standard of "United We Stand" and so united let us help win the war and preserve and perpetuate the peace to come.

SOKOLSTVO A UMĚLCI

Již několikrát jsme tu připomněli, že sokolství není jen tělocvik, ale také pěstění ušlechtilosti ducha a mravů, zdůrazňování krásna a stále úsilí po větší dokonalosti, po vyšších cílech. Jen proto mohlo se sokolstvo stát tak pevným a mocným činitelem v národě. Pro tyto základní vlastnosti byl vždycky živý styk mezi sokolstvem a umělci a měl by být všude, kde existuje sokolské hnutí a kde českoslovenští umělci žijí a působí. Záleží ovšem nejen na tom, aby sokolské vedení umělce vyhledávalo a přibíralo je k práci, ale také aby umělci sami z vlastního popudu přinášeli umělecké podněty a sokolské hnutí jimi oživovali.

V staré vlasti přidružili se k sokolstvu hned na počátku významní čeští umělci,

i takoví, jako byli malíři Čermák, Aleš, Hynais, Chitussi a sochař Myslbek, jenž ze sokolské tělocvičny odnesl si námět k slavnému sousoší Záboje a Slavoj. Josef Mánes navrhl první sokolský kroj a první prapor pražského Sokola. Sokolský odznak "Na stráž" je dílem sochaře Suchardy, dorostenský "Za vlast" pořídil Odehnal. Krásná Tyršova socha na nádvoří Tyršova domu v Praze — je-li tam ještě, nebo dům sám okupovali Němci — je prací Šalounovou, autora Husova pomníku na Staroměstském náměstí a soch u vchodu do nové pražské radnice, z nichž obrovská postava legendárního pražského rabbiho Loewa, tvůrce Golema, byla Němci zničena. Sokolské slety byly vždycky příležitostí ke krásnému uměleckému soutěžení. Sletové plakáty malovali přední čeští umělci, z nichž jmenujeme jen Švabinského, Obrovského, Naskeho a Mináře. Podobně i různé sokolské závody, výzdoby a stavby tělocvičen soustředily kolem sokolstva vynikající sochaře, malíře a architekty, jako je prof. Španiel, navrhovatel některých československých mincí, dále Šejnost, Mařatka, Kavka, Brůha, Boettinger, Ženíšek a j.

Nejen však umění výtvarné bylo uchvacováno sokolskou myšlenkou, nýbrž také básníci, dramatikové a hudebníci podíleli se na sokolských manifestacích krásy. Jedna z nejkrásnějších sletových scén Marathón ze VI. sletu r. 1912 byla dílem Karla Domorázka, jenž po převratu pracoval také na Slovensku, a hudbu k ní složil dr. Lad. Procházka, později čs. ministr zdravotnictví. Domorázek a Procházka byli také autory scény o IX. sletu (Tyršův sen) r. 1932 a výpravu k oběma sletovým scénám vypracoval malíř Gottlieb z Národního divadla. Scéna X. sletu (1938), jejímž heslem bylo "budovat a bránit", byla dílem Hůly a skladatele Jaroslava Křičky.

Hudební podklad byl dán sokolským cvičením r. 1891 při druhém sletu a již se zachoval. Hudbu skládali Šebor, Macák, Popšíšl, Matějovec, Klička, Provazník a j. Ženy se pokoušely zavést hudbu a zpěv pro cvičení již dříve a po prvé ji použila se zdarem r. 1869 Klemeňa Hanušová. Také sokolské písně a pochody jsou nezbytným doplňkem uměleckého snažení sokolstva; mnohé z nich úplně znárodněly a některé staly se bojovnými písněmi československých legionářů za minulé války. Jsou to zejména Sládkovy písně: "Kupředu, kupředu, zpátky ni krok", "Aj vzhůru, pestrý sokole", Pelcova "Lví silou" a Kmochova "Spějme dál". Zvláště zmínky zaslouží z oboru hudebního mohutná skladba Josefa

Suka "V nový život", která v olympijské soutěži v Los Angeles z. 1932 byla počtána druhou cenou a byla sletovým pochodem r. 1920, 1926 a 1932. Slova k tomuto Suku dílu jsou od básníka Petra Kříčky. Připočteme-li ještě příležitostnou účast českých básníků na oslavě sokolského díla a zdůraznění jeho ideálů, vidíme, že sokolství bylo nerozlučně spojeno s uměleckým tvořením českým, přijímalo od něho a samo je zas inspirovalo. Až bude opět vzkříšena československá svoboda a s ní i sokolské hnutí, bude tento krásný svazek ještě utužen.

Renáta Tyršová:

VOJTA NÁPRSTEK A ZAHRANIČÍ.

(Úvodní poznámka. — Vojta Náprstek, zakladatel českoamerického svobodomyšleného hnutí, skončil v Praze 2. září 1894 o půldruhé hodině s půlnoci. Tělo jeho bylo ve čtvrtek 6. září převezeno do Gothy a tam spáleno, popel pak uložen v budově Náprstkova Průmyslového musea v Praze. K 50. výročí jeho úmrtí otiskujeme článek paní Renáty Tyršové, největší sokolice všech dob, psaný roku 1924).

Ví dnes v Čechách někdo z mladších, ano, řekla bych skoro, pamatuje naše veřejnost vůbec, že jsme měli už před více než půlstoletím u nás svůj "zahraniční úřad"? Neměl ovšem ani titulu a stanov, ani subvence, ale fungoval na tehdejší poměry s podivem dobře a všestranně. Úřad ten nebyl úřadem, byl ve starém domě "u Halánků" na Betlémském náměstí, sloužil národu a jeho duši byl Vojta Náprstek. Mezi čtyřmi stěnami čítárny, která byla Náprstkovým přijímacím pokojem, sbíhaly se nitky spojení celých Čech se širokou cizinou, navazovány vážné styky při sklence mělnického a talířku sucharů; zde pod obrazem Washingtonovým a francouzskou alegorií Svobody na staré pohovce zasedl kde který vzácný host z ciziny do Prahy zavítavší, zde sešli se tolikrát zástupci československých krajanů našich z daleké ciziny přicházejících, které vítal hned nad vchodem domu Náprstkův nápis: "Co srdce poji, může nerozdvoji!"

Kdokoli z Čechů měl zájem a touhu vypraviti se do ciziny, ať za účelem praktickým, aby se tam usadil a práci se domohl blahobytu, ať za ideálním cílem zadatelským, našel u Náprstka vždy radu a často i pomoc hmotnou. Dům "u Náprstků" stal se střediskem všech českých cestovatelů a Průmyslové museum Náprstkovo ústředím, ve kterém uložili své výsledky sběratelské

činnosti ze všech dílů světa naši cestovatelé. Dr. Emil Holub, dr. Ant. Stecker, prof. Jos. Wünsch, prof. inž. Ot. Feistmantel, dr. Pavel Durdík, ředitel Josef Kořenský, E. St. Vráz a tolik jiných sdíleli s Náprstkem své plány cestovní, korespondovali s ním a snesli do jeho musea přerůzné vysoce cenné předměty, mající vztah k národopisu a k životu kmenů a národů, mezi nimiž studia svá konali, z Afriky, z Indie anglické i holandské, z jižní Ameriky, z Číny a Japanu atd.

Tito naši "globtrotteri" seznamovali Náprstka také s různými osobnostmi z ciziny, s nimiž on pak udržoval stále styky. Na cestách, které sám vykonal — tak zejména v Londýně roku 1862 — navázal četné styky s osobnostmi známými ve vědeckém světě a se zástupci různých vzdělávacích a filantropických ústavů. Dal si tam vytisknouti také zvláštní provolání, kterým žádal různé instituce a podniky o zaslání prospektů a výročních zpráv za účelem propagandy, kterou v Praze hodlal podniknout. Četné osobnosti, jako František Palacký, Karel Jar. Erben, Jan E. Purkyně, pražský purkmistr Fr. Pštross, doporučovali tu svými podpisy žádost Vojty Náprstka. U příležitosti tohoto pobytu seznámil se Náprstek také se známým knihkupcem Quaritckem, který ještě po letech vzpomínal přátelského přijetí, jehož se mu u Náprstků dostalo, když byl Prahu navštívil. Kde příležitost se naskytla, hleděl cizince informovati o našem životě a o našich snahách. Dovedl si věc tak zaříditi, že mu neušel žádný cizinec jen trochu významnější, který do Prahy zavítal. Stačí pročíti pamětní knihu, kterou "u Náprstků" vedli od prvních let šedesátých, abychom se přesvědčili, kolik lidí ze všech koutů světa navštívilo čítárnu Náprstkovu. Náprstek dal si též vytisknouti pozvánku, že zve pány a dámy z ciziny, aby museum a čítárnu navštívili. V pamětní knize najdeme už roku 1865 zapsány hosty z Cambridge, z Londýna, ze Skotska, a v letech následujících Rusy, Dány, Slovincy, Srby, Hrvaty a zejména také Američany. Roku 1871 čteme tu podpis známého spisovatele anglického a oddaného propagátora české věci Alberta H. Wratislava "z Bay v Angličanech", který připsal: "Národy nehlasnou, dokud jazyk žije." Často byli návštěvou "u Náprstků" také hosté ze zemí slovanských; zvláště mnoho přišlo jich roku 1891 za jubilejní zemské výstavy. Zavítali sem Rusové i Jihoslované, bulharská výprava pokryla svými podpisy několik stránek pamětní knihy, Edv. Jelínek přiváděl

Poláky, Fr. Řehoř Malorusy, nechyběli ani Lužiští Srbové.

Českoslovenští naši krajané, suedli v cizině, našli v Náprstkovi vždy ochotného rádce a prostředníka ve svých zájmech, zvláště když poznal, že krajané tito nezapomínají své vlasti a že svým jednáním v cizině činí čest českému jménu za hranicemi. Už r. 1847 jako student pomáhal ve Vídni organisovati český živel tamní a když potom v r. 1848 ocitl se v Americe, bylo dáno této jeho činnosti vděčné pole. Srdečné byly styky Náprstkových s hrabětem Frant. Lützovem, s drem Strakou z Londýna, s četnými krajany usedlými v Rusku, jakož i prof. Šerclem, Kašparem a j. Nejblíží arci byli Náprstkovi českoslovenští krajané američtí. Ze starých přátel jeho ještě z dob, kdy sám dlel v Americe, zůstali mu důvěrnými přáteli hlavně František Korbel se svými bratřími a první druhdy konsul Spojených Států severoamerických v Praze Karel Jonáš až do jeho smrti. Výpravy Čechů amerických k návštěvě Národního divadla v Praze v letech osmdesátých a později k sletům Sokolským, na výstavy jubilejní 1891 a národopisnou 1895 a k jiným příležitostem, byly vždy "u Halánků" uvítány manžely Náprstkovými a pohostění mělničinou a kolářky. Přemnozí z jednotlivců měli tu potom druhý domov po dobu svého pobytu v Čechách.

Památka Vojty Náprstka bude žítí v myslích vděčného národa doma i za hranicemi trvale a zejména Čechové američtí na něho nikdy nezapomenou. Věřil v ně pevně, že i za mořem zůstanou věrni společně naší práci národní a také se nezklamal. Nejednou jsme v kruhu posledních žijících jeho přátel vzpomínali, s jakou radostnou hrdoostí a zadostiučiněním byl by asi sledoval obětavou vlasteneckou práci našich zahraničních a zvláště amerických rodáků pro náš velký boj za osvobození vlasti!

VÝROČÍ NEPOMLJEJÍCÍHO DLUHU.

(Ke dni 17. listopadu 1944.)

Chodci, jež cesta vedla v ranních hodinách dne 17. listopadu 1939 mimo brněnský vysokoškolský domov, mohli již z daleka postřehnouti, že se dalo něco kromobyčejného. Prostorná budova Kaunicových kolejí byla kol dokola střežena německými vojáky. Jen ojediněle vyhlédla tu a tam z okna hlava studenta, oblečeného v ložním prádle, aby hned zase zmizela.

Brzy po druhé hodině byli spící studen-

ti vyburcováni gestapem a za vojenské asistence byli vyslýcháni na chladných chodbách po celé hodiny, bez obleku a bosi. Při tom jim bylo soustavně spíláno a pliváno do obličeje, byli surově bití a kopáni — stále pod pohrůžkou nabitých pušek a nasazených bodáků. Později byli nakomandováni do dvora, kde opět po několik hodin byly konány přípravy, jako by mělo dojít k jejich hromadnému odstřelení. Nakonec byli odčítáni a každý desátý byl odvážen jako "rukojní", kdežto ostatní byli propuštěni. Od těch jsme se v průběhu dalších dnů šeptanými slovy dovídali, co se stalo. K jejich výpovědím přibývali i zvěsti, že ti studenti, co se při dopravě na nádraží pokusili o útěk, byli na místě zastřeleni, jiní pak že byli k smrti zbiti nebo doslova ušlapáni, když si lehli na zem, aby nemohli býti odvezeni.

O něco níže pod Kolejemi na ulici Veveří začaly po osmé hodině rychle houstnouti zástupy studentů a studentek, jdoucích do přednáškových místností České vysoké školy technické, na fakultu právnickou, přírodovědeckou a filosofickou, aneb směřujících k budovám lékařské fakulty na ulici Údolní. Dovnitř však se nedostali, neboť všechny vchody byly střeženy německými vojáky. Ti, kdož neuposlechli zavčas dobře míněného nabádání české policie, aby se v klidu rozešli a nepřivolávali na sebe neštěstí, byli zanedlouho hrubým způsobem rozháněni německými výrostky. Tvrdé kamenité dláždění některých brněnských ulic toho dne zbrocené krví českých studentů, kteří po něm byli smýkáni za nohy, hlavou dolů.

Odpoledne stihla nás v Brně zpráva o událostech v Praze, kde bylo přes 160 studentů postřeleno v noci ze 16. na 17. listopadu a odkud byly celé stovky dalších odvezeny do koncentračních táborů v Německu.

Toto byly vpravdě Jobovy zvěsti. K ostatní nejistotě, v níž český lid žil, nebo spíše živořil od 15. března, kdy padl ostudný strašák t. zv. druhé republiky a kdy se skutečně plány hitlerovského pangermanismu zjevily nám i ostatnímu světu v celé nahotě, přistoučila nyní černá, bezedná propast. Obava a nejistota přešly na okamžik v zoufalství. Ale jen na okamžik. Neboť právě v těchto dnech, kdy začlo být jasno, že jde nejen o vítězství ideálů demokratického světa, nýbrž i o pouhé biologické přežití národa, byla činnost podzemního hnutí organisována s horečným úsilím. Zoufalství bylo vystřídáno odhodláním. Po prvním ohromení i ti nejprostší

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Do nového roku 1945.

Do nového roku přejeme úplné vítězství Spojeným Státům a spojencům na všech frontách!

Přejeme šťastný návrat domů našim vítězným obráncům vlasti a zvláště pak bratřím a sestrám, kteří jsou v armádě, aby zdraví se vrátili v náš sokolský kruh, po zdolání nepřátel!

Přejeme československé armádě a bratřím Sokolům v ní bojujícím, aby vítězně se vrátili do své vlasti.

Našemu sokolskému bratrstvu v Americe a v celém světě přejeme úspěch a zdar v roce 1945!

Za Náčelnictvo mužů a žen Americké obce sokolské:

JARKA JELÍNEK, náčelník.

KATA DANKOVÁ, náčelnice.

Závod dorostenců župy Střední AOS. r. 1945.

Závod koná se v oddílu vyšším a nižším.
Závod dorostenců se sestává:
Jedna sestava prostných pro slet župy.
Jedna sestava vylosovaná ze dvou předepsaných na: hrazdě, bradlech, kruzích, koni na šíř s madly, koni na dél a v různých. Vrh koulí 12 lb. pro vyšší oddíl i pro nižší oddíl. Míry jsou uveřejněny.

Závodní pravidla AOS. z r. 1941.

PŘEDEPSANÉ NÁŘADOVÉ OVIKY.

VYŠŠÍ ODDÍL.

Bradla po ramena.

I.

Bodů

1. z kmihu v podporu o pažích, pokos, vzpor vzklopno 60
2. předkmihem výsed roznožmo před rukama, přehmat napřed a zvolna stoj o ramenou — výdrž 60
3. kotoul napřed prohnutý do vzporu, předkmihem přešvih přednožmo pravou přes levou žerd' a přešvih zánožmo levou s 1/2 obratem vpravo do vzporu ležmo pobok za rukama 50
4. odbočka vpravo (vlevo) 30

2.00

II.

1. Na konci bradel, pokos, čelem zevnitř, vñehmatem výnyk do vzporu — přednos, naznačit 1.00

2. mezikmih a odsun do podporu o pažích a kotoul nazad rozpažmo 40
3. kotoul nazad do vzporu 40
4. předkmih a zánožka vpravo (vlevo) 20

2.00

Kruhy doskočné.

I.

Bodů

1. Z kmihu výkrut napřed do svisu vznesmo 60
2. svis střemhlav (naznačit) a zvolna prapor ve svisu vzadu (obouruč) — výdrž 1.00
3. zvolna svis vzadu, svisem vznesmo zákmih a překot nazad snožmo 40

2.00

II.

1. Z kmihu předkmihem vzepření do vzporu 1.00
2. sešín napřed do svisu vznesmo a vzepření závěsem pravou v podkolení na pravém záručí 60
3. spád nazad do svisu vznesmo snožmo a výkrutem nazad seskok 40

2.00

Kůň na šíř s madly.

I.

Bodů

1. dohmatem na madla, odrazem snožmo, zásvihem přešvih skřem do vzporu vzadu 40

2. přešvih únožmo pravou nazad — přešvih únožmo levou nazad 20
3. přešvih únožmo pravou napřed a stříž odbočmo vlevo 60
4. přešvih únožmo pravou napřed a přednožka vlevo levoruč přes krk..... .80

2.00

II.

1. Dohmatem na madla z náskoku kolo přednožmo pravou 60
2. přešvih odbočmo vlevo napřed 40
3. přešvih únožmo pravou nazad, přešvih únožmo levou nazad 20
4. přešvih zánožmo znožmo vpravo (zánožka) 80

2.00

Hrazda.

I.

1. Z kmihu ve svisu vpředu nadhmatem vzepření vzklopmo 50
2. přemýk předem do svisu a velvýmyk do vzporu 1.00
3. podmet vysazeně 50

Bodů

2.00

II.

1. Z kmihu nadhmatem vzepření zákmihem a toč v podporu vpředu nazad.... .80
2. spád nazad a vzepření vklopmo..... .40
3. podmetmo celý obrat vlevo do dvojhmatu (pr. nadhmat) 40
4. předkmihem průviek a seskok nazad .40

2.00

Kůň na dél bez madel.

(Kůň 3' 6" vysoký s můstkem 4" vysokým.)

I.

1. Z rozběhu odrazem snožmo, dohmatem na krk 20
2. roznožka 1.60
3. doskok 20

Bodů

2.00

II.

1. Z rozběhu odrazem levou přešvih přednožmo pravou do sedu roznožmo v sedle 30
2. předhmat napřed a zášvihem výskok schylmo do stoje spatného v sedle..... .30
3. předkrokem levé (pravé) a dohmatem na krk překoť napřed 1.40

2.00

Různosti.

I.

Bodů

1. V podporu o předloktí dřep zánožmo pravou (levou) odrazem jednožmo stoj o předloktí — výdrž 80
2. kotoul napřed o skrčených nohou uchopením za bérce do stoje spatného .30
3. stojem skřížným, pravá před levou, 1/1 obrat vlevo výponem do stoje spatného (naznačit) 10
4. dřepem bez dohmatu na zem, kotoul nazad prohnutě do vzporu ležmo vpředu za rukama a výskokem mezi ruce stoj spatný, upažit a připažit.... .80

2.00

II.

1. Z rozběhu odrazem střídnož přemet stranou 20
2. překoť klikem odrazem jednožmo do dřepu 80
3. skokem letmo kotoul napřed do stoje spatného 30
4. předkrokem levou (pravou) stoj o rukou vzporem, naznačit, a vysazením (spuštěním na týl) kotoul napřed do stoje spatného 70

2.00

NIŽŠÍ ODDÍL.

Bradla po ramena.

I.

Bodů

1. Z kmihu v podporu o pažích pokos zákmihem vzpor 80
2. předkmihem výsed roznožmo před rukama, přehmat napřed a kotoul napřed vysazeně do výsedu roznožmo před rukama — výdrž 80
3. sesed dovnitř a zánožka vpravo..... .40

2.00

II.

1. Z kmihu v podporu o pažích pokos předkmihem podpor vznesmo a výsed přednožmo snožmo vně na levou žerd' .70
2. podporem vznesmo výsed přednožmo vně na pravou žerd' 60
3. kolo únožmo pravou s celým obratem vlevo (dohmatem pravé na levou žerd' a přehmatem levé za tělo po obratu) a sesed vpravo přes obě žerdě (přednožka vpravo) 70

2.00

Kruhy doskočné.

I.

Bodů

1. Předkmihem svis vznesmo 35
2. závěs v pravém kruhu o pravé patě, zanožit levou, vzpažit pravou, tělo prohnuté — výdrž 1.00
3. svis vznesmo snožmo (uchopením pravého kruhu) 25
4. zákmih a překot nazad snožmo 40

2.00

II.

1. Předkmihem shyb, naznačit 50
2. svisem zákmih a předkmihem svis vznesmo 50
3. svis střemhlav — výdrž 60
4. svis vznesmo, zákmihem a předkmihem překot nazad snožmo 40

2.00

Kůň na šíř s madly.

I.

Bodů

1. Ze vzporu pobok dohmatem na madla: přešvih skřemem pravou napřed do vzporu jízmo — stříž skřemem do vzporu jízmo, levá vpřed 85
2. přešvih únožmo levou nazad a kolo přednožmo levou 85
3. odbočka vpravo 30

2.00

II.

1. Ze stoje pokos, pravá nadhmatem na předním madle (pravý bok ke koni) levá dohmatem na krk, odrazem snožmo, přešvih zánožmo pravou s 1/2 obratem vlevo a přehmatem levou na zadní madlo, do sedu jízmo v sedle, levá vpřed 60
2. vzpor jízmo — přešvih únožmo levou nazad — přešvih únožmo pravou vně s 1/2 obratem vlevo do sedu roznožmo na krk s přehmatem levou v podhmat obouřuč na předním madle 60
3. výšvih přednožmo a vzporem zášvihem stříž zánožmo do sedu na krku za rukama — zášvihem sesed roznožmo napřed 80

2.00

Hrazda doskočná.

I.

Bodů

1. Z kmihu ve svisu vpředu nadhmatem u předkmihu 1/1 obrat vlevo střídnořuč v nadhmat 40
2. předkmihem vzepření závěsem v pravém podkolení vně — vzpor jízmo, naznačit (přehmat pravou vně) 80

3. celý obrat vlevo souřuč v nadhmat do vzporu jízmo, levá vpřed — spád nazad a průvlekem levé zákmih a seskok 80

2.00

II.

1. Z náskoku nadhmatem výmyk předem do vzporu — výdrž 60
2. spád nazad a podmetmo kmih 60
3. předkmihem průvlek skřemem a seskok nazad 80

2.00

Kůň na dél bez madel.

(Výška koně 3' 4". Výška můstku 4".)
Cviky mohou býti provedeny opačnou stranu.

I.

Bodů

1. Z rozběhu odrazem levou, dohmatem pravou na hřbet 20
2. přednožka vpravo s 1/2 obratem vlevo s dohmatem na sedlo 1.30
3. odbočka vpravo 50

2.00

II.

1. Z rozběhu dohmatem do sedla výsed roznožmo za rukama 30
2. zášvihem stříž zánožmo s 1/1 obratem vlevo (vpravo) do výsedu roznožmo za rukama 1.20
3. zášvihem vzpor ležmo za rukama snožmo a seskok zánožmo vpravo (vlevo) 50

2.00

Různosti.

I.

1. Z rozběhu odrazem snožmo, skokem letmo kotoul napřed o nohou skrčených (ruce uchopí bérce) do stoje spatného 90
2. stojem skřížným, pravá vpřed, celý obrat vlevo do stoje spatného 20
3. dřepem sed a kotoul nazad do vzporu dřepmo snožmo — vztyk, upažit a připažit 90

2.00

II.

1. Z podřepu únožmo levou upažit, palce vzhůru, úklon vpravo, hmit levou a 30
2. přemet stranou do stoje rozkročeného (naznačit) 1.00
3. 1/2 obrat vlevo a odrazem levou kotoul napřed o nohou skrčených (ruce uchopí bérce) do stoje spatného 70

2.00

JARKA JELÍNEK:

Společné cvičení žáků I. a II. třídy pro slet župy Střední AOS. r. 1945.

Útvar: Trojice. **Rozstup:** Volný. **Základní postavení všech oddílů:** Stoj spatný, připážit, ruce otevřené, palce napřed.

ODDÍL I.

Píseň: "Chovejte mne, má matičko."
Takt: 4/4. — **Tempo:** Živě.

- I. 1. Stoj přednožmo levou — předpažit, palce nahoru
2. 3. 4. výdrž
- II. 1. přisunem levé stoj spatný — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- III. 1. stoj přednožmo pravou — předpažit, palce nahoru
2. 3. 4. výdrž
- IV. 1. přisunem pravé stoj spatný — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- V. 1. stoj únožmo levou — upažit, hřbety nahoru
2. 3. 4. výdrž
- VI. 1. přisunem levé stoj spatný — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- VII. 1. stoj únožmo pravou — upažit, hřbety nahoru
2. 3. 4. výdrž
- VIII. 1. přisunem pravé stoj spatný — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- IX. 1. podřep — předpažit, palce nahoru
2. 3. 4. výdrž
- X. 1. vztyk — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- XI. 1. podřep — upažit, hřbety nahoru
2. 3. 4. výdrž
- XII. 1. vztyk — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- XIII. 1. předpažením vzpažit, palce nazad
2. 3. 4. výdrž
- XIV. 1. předpažením zapažit, malíky nahoru — stoj předkročný levou
2. 3. 4. výdrž
- XV. 1. celý obrat vpravo na patách — připážením předpažit, palce nahoru
2. 3. 4. výdrž
- XVI. 1. přisunem levé stoj spatný — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou.

ODDÍL II.

Píseň: "Tluče bubeníček." — **Takt:** 4/4.
Tempo: Živě.

- I. 1. Skrčit zapažmo, pěstě vždy u boků, palce nahoru
2. výdrž
3. trčít vpřed, palce nahoru
4. výdrž
- II. 1. skrčit zapažmo, palce nahoru
2. výdrž
3. trčít stranou, palce nahoru
4. výdrž
- III. 1. skrčit zapažmo, palce nahoru
2. výdrž
3. trčít vzhůru, palce nazad
4. výdrž
- IV. 1. skrčit zapažmo, palce nahoru
2. 3. 4. výdrž
- V. 1. trčít vpřed, palce nahoru
2. výdrž
3. skrčit zapažmo, palce nahoru
4. výdrž
- VI. 1. trčít stranou, palce nahoru
2. výdrž
3. skrčit zapažmo, palce nahoru
4. výdrž
- VII. 1. trčít vzhůru, palce nazad
2. výdrž
3. skrčit zapažmo, palce nahoru
4. výdrž
- VIII. 1. trčít dolů, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- IX. 1. výpad vlevo stranou (trup vzpříma) — upažit, (pěstě) palce nahoru
2. 3. 4. výdrž
- X. 1. vztyk — přisunem levé stoj spatný — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- XI. 1. výpad pravou stranou — upažit, palce nahoru
2. 3. 4. výdrž
- XII. 1. vztyk — přisunem pravé stoj spatný — připážit, palce napřed
2. 3. 4. výdrž
- XIII. 1. stoj výkročný levou vpřed — skrčit zapažmo, pěstí u boků, palce nahoru
2. výdrž
3. stoj výkročný pravou vpřed
4. výdrž

- XIV. 1. stoj výkročný levou vpřed — třet vzhůru, palce nazad
2. 3. 4. výdrž
- XV. 1. přisunem pravé krok s obratem vpravo (začátek celého obratu) — skrčit zapažmo, palce nahoru
2. výdrž
3. krok levou na místě (pokračuje obrat vpravo)
4. výdrž
- XVI. 1. krok pravou na místě do stoje spatného a dokončit 1/1 obrat vpravo — třet dolů, palce napřed
2. 3. 4. výdrž.

Poznámka: V taktu XV. a XVI. provede se plynule 1/1 obrat vpravo třemi kroky.

Celý oddíl cvičí se ještě jednou. Po druhém zacvičení v taktu XVI. ruce otevřít.

ODDÍL III.

Píseň: "Kdybys byl Jeníčku." — Takt: 2/4.
Tempo: Živě.

- I. 1. Stoj úkročný levou (širší) — ruce v bok, prsty napřed
2. výdrž
- II. 1. záklon
2. výdrž
- III. 1. předklon vodorovný (hlava vzhůru)
2. výdrž
- IV. 1. vzpřim
2. výdrž
- V. 1. úklon vlevo
2. výdrž
- VI. 1. vzpřim
2. výdrž
- VII. 1. úklon vpravo

2. výdrž
- VIII. 1. vzpřim
2. výdrž

IX. 1. **Pravý:** stojem zánožným pravou klek pravou (koleno u levé paty) — třet vpřed, palce nahoru
Levý: opačně
Střední: třet vpřed, palce nahoru (výdrž v postojí)

2. výdrž

X. 1. **Pravý:** podpor klečmo pravoruč únožmo levou — upažit levou, hřbet nahoru, hled za levou rukou

Levý: opačně

Střední: upažit dolů, hřbety nahoru

2. výdrž

XI. 1. 2. výdrž

XII. 1. 2. výdrž

XIII. 1. **Pravý:** přisun levou k pravé (chodidlo u pravého kolena) — předpažit, palce nahoru
Levý: opačně

Střední: předpažit, palce nahoru

2. výdrž

XIV. 1. **Pravý:** vztyk — stoj úkročný pravou — ruce v bok, prsty napřed
Levý: opačně

Střední: ruce v bok, prsty napřed

2. výdrž

XV. 1. **Všichni:** předklon vodorovný, hlava vzhůru

2. výdrž

XVI. 1. **Všichni:** vzpřim

2. výdrž.

Takt IX.—XVI. opakuje se ještě jednou s rozdílem při opakování
XVI. 1. **všichni** přisunem levé stoj spatný.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou!

Prostná žen pro slet župy Střední AOS. r. 1945.

Sestavila May Konečná.

ÚVOD.

Cvičenky ve volném rozstupu. **Základní postavení:** Stoj spatný — připažit, ruce otevřené, palce napřed. Takt: 3/4. Pohyby vláčné.

- I. 1. — 3. Obloukem dovnitř vzpažit zevnitř levou, ruce vztýčené stranou, dlaně nahoru
- II. 1. — 3. pravou paží opačně — levá výdrž
- III. 1. výpon — paže výdrž
2. — 3. výdrž
- IV. 1. — 3. výdrž
- V. 1. stoj zánožný levou, pravá na plném chodidle — připažením

zapažit levou, malík vzhůru, skrčit předpažmo zevnitř pravou, předloktí rovně dovnitř, ruka sklopená, malík vpřed, prsty volné — mírný předklon těla i hlavy, čelo spočívá na předloktí

2. — 3. výdrž

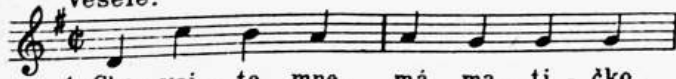
VI. 1. — 3. výdrž

VII. 1. — 3. klek levou, koleno u pravé paty — mírný předklon — třet dolů zevnitř pravou, odpažit levou, ruce vztýčené stranou, palce napřed

VIII. 1. — 3. výdrž

SPOLEČNÉ OVIČENÍ ŽÁKŮ I. A II. TŘÍDY PRO SLET ŽUPY STŘEDNÍ AOS. 1945.
ODDÍL I.

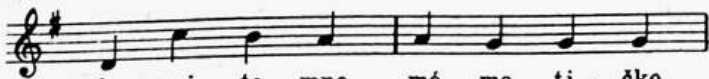
Vesele.

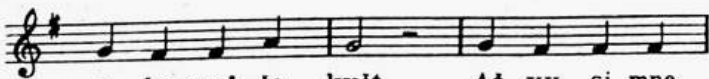
1. Cho - vej - te mne, má ma - ti - čko,

ja - ko mí - šeň - ské ja - blí - čko,

cho - vej - te mne, má ma - ti - čko,

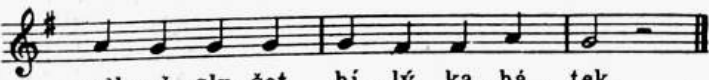
ja - ko z rů - že květ. Až vy si mne

vy - cho - vá - te, pak se na mne

po - dí - vá - te, jak mi bu - de

pěk - ně slu - šet bí - lý ka - bá - tek.

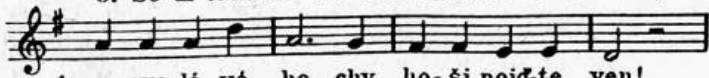
Opakuje se ještě jednou!

ODDÍL II.

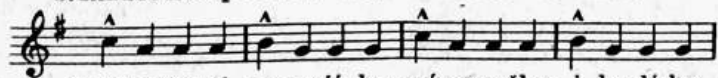
Pochodový pohyb.

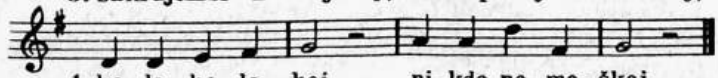
1. Tlu - če bu - be - ní - ček, tlu - če na bu - ben,
2. U - tí - ká za - jí - ček, má předná - mi strach,
3. Se - dí tam na - bo - bku, stří - há u - ši - ma,

1. a svo - lá - vá ho - chy, ho - ši, pojd - te ven!
2. my - ho nestře - lí - me, u - še - tří - me prach,
3. snad se nám po - smí - vá, ta čtve - ra - či - na,

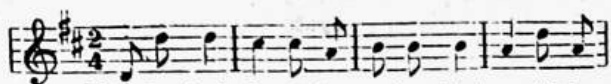
1. zahrajem si na vo - já - ky, máme pušky i bo - dá - ky,
2. zahrajem si na vo - já - ky, máme pušky i bo - dá - ky,
3. zahrajem si na vo - já - ky, máme pušky i bo - dá - ky,

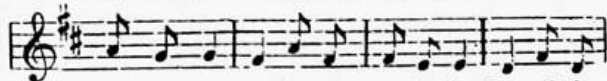
1. ho - la, ho - la hej, ni - kdo ne - me - škej.
2. ho - la, ho - la hej, ni - kdo ne - me - škej.
3. ho - la, ho - la hej, ni - kdo ne - me - škej.

Opakuje se ještě jednou!

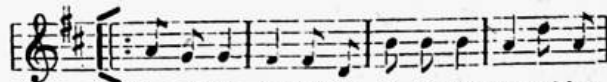
ODDÍL III.

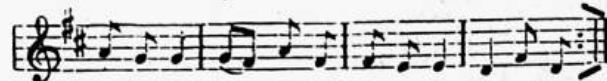
Kdy-bys byl, Je-nič-ku, poslouchal ma-tič-ku,

ne byl bys teď no-sil po bo-ku ša-vlič-ku.

Ne-měl bys ša-vlič-ku a ko-ně vra-né-ho,

ne-był bys po-slouchal člo-věka ci-zí-ho.

Opakuje se ještě jednou!

Poznámka: Předehry ku každému oddílu upraví snadno kapelník.

- IX. 1. vzpřím — zapažit zevnitř, dlaně vpřed — mírný záklon, hled vzhůru
2. — 3. výdrž
- X. 1. — 3. výdrž
- XI. 1. vzpřím trupu i hlavy, hled přímo — předpažit vzhůru zevnitř, dlaně nahore
2. — 3. výdrž
- XII. 1. — 3. výdrž
- XIII. 1. vztyk do stoje zánožného levou — vzpažit zevnitř, palce nazad, prsty napjaté
2. — 3. výdrž
- XIV. 1. — 3. výdrž
- XV. 1. celý obrat vlevo a přisunem levé stoj spatný — upažením připažit
2. — 3. výdrž
- XVI. 1. — 3. výdrž
Takt I. — XVI. opakuje se ještě jednou.
- ODDÍL I.
Věta A.
Takt 3/4.
- I. 1. — 2. Skrčit upažmo levou, předloktí rovně dovnitř, ruka sklopená, palec u ramene
3. mrstit stranou, ruku vztýčit, palec napřed (pohyb spojitý v celém taktu)
- II. 1. — 3. pravou opačně
- III. 1. — 3. malé kroužky dolů a napřed v záručí, palce napřed
- IV. 1. — 3. kroužky v předloktí dolů, palce napřed
- V. — VI. 1. 2. 3. — 1. 2. 3. dva kruhy dolů do upažení, pravá před levou, hřbety nahoru
- VII. 1. podřep zánožmo levou — odpažit, ruce stranou vztýčené, dlaně dolů
2. — 3. výdrž
- VIII. 1. vztyk — přisunem levé stoj spatný — připažit
2. — 3. výdrž
- IX. — XVI. = I. — VIII. opačně
- XVII. 1. výpad vlevo stranou — upažit, dlaně dolů
2. — 3. výdrž
- XVIII. 1. vztyk na levé, unožit pravou — pravá ruka v bok, hřbetem opřít, levá upažením skrčit vzpažmo vzhůru zevnitř, předloktí vzhůru dovnitř, ruka sklopená, dlaně dolů, prsty volné — mírný úklon vpravo
2. — 3. výdrž
- XIX. 1. vzpřím — přinožením pravé stoj spatný — třít stranou, hřbety nahoru, ruce napjaté
2. — 3. výdrž
- XX. 1. připažit, palce napřed
2. — 3. výdrž
- XXI. — XXIV. = XVII. — XX. opačně.
- XXV. 1. — 3. mírným hmitem podřepmo (spojeným) vytočit trup o 90° vlevo — upažit, dlaně dolů, levá připažením
- XXVI. 1. — 3. hmitem podřepmo vytočit trup zpět o 90° — předpažit, dlaně dolů, levá připažením
- XXVII. 1. — 3. zanožit levou — zapažením vzpažit, dlaně napřed — mírným záklonem a vzpřím
- XXVIII. 1. — 3. přinožit levou do stoje spatného — předpažením připažit.

XXIX. — XXXII. = XXV. — XXVIII.
opačně.

Věta B.

- I. 1. Výpad vlevo stranou — levá u-
pažením pokrčít vzpažmo ze-
vnitř, předloktí šikmo vzhůru
dovnitř, ruka sklopená, hřbet
nahoru, pravá odpažit, ruka
stranou vztýčená, dlaň k zemi,
prsty volné — mírný úklon
vpravo — hled na pravou ruku
2. — 3. výdrž
- II. 1. vzpřím — vztyk — přenesením
váhy těla na pravou nohu po-
dřep zánožmo levou dovnitř —
pravou upažením pokrčít
vzpažmo zevnitř, předloktí šik-
mo vzhůru dovnitř, ruka sklo-
pená, dlaň dolů, levá trčít dolů
stranou, ruka vztýčená, prsty
volné — mírný úklon vlevo —
hled na levou ruku
2. — 3. výdrž
- III. 1. půlobrat vlevo — stoj zánožný
levou — trčít vpřed pravou,
předpažit levou (nekratším způ-
sobem), ruce vztýčené, dlaně
vpřed
2. — 3. výdrž
- IV. 1. — 3. malé kroužky v záručí
dovnitř — stoj výdrž
- V. 1. — 3. přísunem levé stoj spat-
ný — upažit, ruce vztýčené,
dlaně stranou
- VI. 1. — 3. malé kroužky napřed v
záručí
- VII. 1. — 3. půlobrat vpravo do stejé
zánožné levou — předpažit,
levá připažením, ruce vztýčené,
dlaně vpřed
- VIII. 1. přísunem levé stoj spatný, při-
pažit
2. — 3. výdrž
- IX. — XVI. = I. — VIII. opačně

XVII. 1. skrčít přednožmo levou povýš,
bérec svísele — upažením skrčít
upažmo, ruce za tělem, malíky
nahoru

2. — 3. výdrž

XVIII. 1. mrštit levou nohou vpřed po-
výš — mrštit stranou, dlaně na-
horu

2. — 3. výdrž

XIX. 1. podřep přednožmo levou — po-
krčít vzpažmo zevnitř, před-
loktí šikmo vzhůru dovnitř, ru-
ce sklopené, dlaně dolů, prsty
volné

2. — 3. výdrž

XX. 1. vztyk — přísunem levé stoj
spatný — trčením stranou při-
pažit

2. — 3. výdrž

XXI. — XXIV. = XVII. — XX. opačně

XXV. 1. podřep únožmo levou — před-
pažit napravo, ruce vztýčené,
dlaně straně

2. — 3. výdrž

XXVI. 1. vztyk — přísunem levé stoj
spatný — připažit

2. — 3. výdrž

XXVII. — XXVIII. = XXV. — XXVI.
opačně

XXIX. 1. — 3. výskokem na pravé před-
nožit povýš levou — upažením
pokrčít vzpažmo zevnitř pra-
vou, předloktí šikmo dolů, skr-
čít předpažmo dolů levou, před-
loktí rovně dovnitř, ruka sklo-
pená, malík napřed

XXX. 1. — 3. = XXIX. opačně

XXXI. 1. — 3. trčít stranou, ruce vztýče-
né, palce napřed — a třemi sko-
ky celý obrat vlevo (pravá, le-
vá, pravá)

XXXII. 1. přinožením levé stoj spatný,
připažit, palce napřed

2. — 3. výdrž.

Věta B opakuje se ještě jednou.
(Pokračování.)

Závod dorostenců župy Střední AOS.

VRH KOULÍ 12 LIBERNÍ.

VYŠŠÍ ODDÍL:

Bodů	Bodů
31' 10	29' 5
30' 8" 9	38' 6" 4
30' 4" 8	28' 3
30' 7	27' 6" 2
29' 6" 6	27' 1

NIŽŠÍ ODDÍL:

Bodů	Bodů
28' 10	26' 5
27' 8" 9	25' 6" 4
27' 4" 8	24' 3
27' 7	23' 6" 2
26' 6" 6	23' 1

nahlédli, že hromadné vraždění našich studentů bylo vlastně jen logickým dovršením dlouhých příprav a podrobně uváženého nacistického plánu: zničit samy základy našeho školství. Věděli, že jen národ bez vůdců může být zotročen, a podle toho si též počínali. Hromadné vraždění našich studentů bylo současně nápořádí ran dalších, které postupně zasáhly i všechny ostatní okupované země.

Když bylo v polovině prosince téměř jisto, že se dostanu za hranice, zastavil mne jednou z večera přítel a řekl: "Před několika týdny byly německou policií vzaty do vyšetřování dvě studentky. Obě jsem znal, byla to pěkná a hodná děvčata z dobrých českých rodin. Včera se vrátila domů v hrozném stavu. Jedna zšilela a je těhotná, druhá je pohlavně nakažena. Říkám ti to proto, abys, až budeš v cizině a v bezpečí a když bys snad ve své činnosti ochabl a začal na nás zapomínat, aby ti to bylo pobídkou a burcovatelem svědomí." Hruzyplné, a při tom oč tragičtější pomyslení, že to byla jen nepatrná kapka ve velké číši hořkosti, která je údělem našeho trpícího lidu již po více než pět nekonečně dlouhých let.

Jak by bylo možno, abychom zapomínali? Jak bychom mohli zapomínati my, když mládež celého svobodného světa vzdala čest památce a odkazu našich zavražděných studentů, mučedníků tím, že den 17. listopadu byl vyhlášen dnem mezinárodní studentské solidarity? V jejich oběti spatřujeme symbol svobody a nesmrtelnosti lidského ducha. Ctěním jejich památky bereme na sebe slavnostní závazek, že za to, zač oni zemřeli, my budeme žít a pracovat. Před nimi jsme my všichni velkými a pokornými dlužníky, a bud' me si dobře vědomi, že to, čím jsme jim povinni, je náš společný čestný dluh, který je nepomíjející. Každý — ať je dlužníkem kteréhokoli národa či státu — musí tento dluh splácet až do posledního dne svého života. Běda těm, jejichž skutky budou shledány lehkými! — Antonín Obrdlík.

TA DNEŠNÍ MLÁDEŽ . . .

Sledujeme-li dnes pozorně s otevřenými očima dnešní moderní mládež, tu musíme si doznati, že vymyká se nám z kontroly a pod zhoubnými živly mravně upadá. Čeho dnes jsme svědky, to nás nutí k přemýšlení, jak bychom měli mládež odpoutati od všech těch zlovyků, jimiž je ovládána a přivésti ku mravnímu životu.

Nejsme škarohlídi, ani přemrštěnými

mravokárci, ale díváme se kolem sebe, na vše, co se dnes děje, a kde bychom měli důrazně zasáhnouti na prospěch mládeže jako hlasatelé výchovy tělesné a mravní. Jest to přece naším úkolem a posláním sokolským, abychom se starali o mládež, budoucí to opory sokolského hnutí zde v Americe.

Že je nynější mládež znemravnělá, toho máme smutné důkazy a proto nemůžeme nám Sokolům býti lhostejno, když špatnými příklady měla by se nakaziti i naše mládež sokolská. Musíme býti strážci a rádci těch, kteří nám byli svěřeni ku tělesné a mravní výchově.

Připamatujme sobě latinské přísloví: "Mala exempla corrumpunt bonos mores", t. j. špatné příklady kazí dobré mravy. V našich tělocvičnách se mládež nekazí, k tomu hledí naši cvičitelé, aby svěřená jim mládež z výchovy sokolské si odnášela do života zdraví tělesné a mravní zachovalost.

Ale bohužel, že to dnes nutno doznati, že mládež se kazí přímo v rodinách, kde by měla býti střežena a správně vychovávána. Smutné zjevy v rodině podřývají kořeny mravní hodnoty mládeže, námi vštěpované a to, co my zasejeme, vyrůstá vinou rodičů, a to hlavně matek, v bujnou pleť.

Následkem odchodu mužů-otců do brané moci, většinou ženy-matky jsou zaměstnány ve válečném průmyslu, kde vydělávají slušné peníze a doma děti ponechávají buď úplně bez dozoru, aneb svěřují je sousedům, kteří zpravidla málo se starají o to, co cizí jim děti dělají.

Něco podobného, co dnes vidíme, čeho jsme svědky, v dřívějších letech jsme nikdy neviděli, aby ženy a dívky seděly u baru v tavernách a putykách s docela cizími muži, kouřily cigarety a pily pivo a kořalku a v noci s nimi jezdili do pokoutních místností. Tak dnes chápou ženy ve svobodné Americe rovné právo s muži a proto také nosí kalhoty a místo domácnosti hledí si více sportu — to pro zdraví — ale na druhé straně nezřízeným a prostopášným životem podřývají sobě zdraví v zárodku.

Že podobné tyto zjevy mají neblahý vliv i na děti, jest samozřejmo, nebo děti jsou jako opice a co vidí u starších, rády napodobují. Tak mnohé matky-ženy i když kojí, musí mít cigaretu v ústech, aniž by si uvědomily, že zhoubný nikotin saje i to nemluvně do sebe — to je dnešní moderní výchova pokolení příštího — naděje silného národa . . .

S hořkostí v srdci uzavíráme tuto smutnou kapitolu dnešních zjevů v životě rodinném s pevným přesvědčením, že aspoň Sokolstvo ve svých řadách vypěstuje žádoucí morálku a to hlavně u sokolské mládeže, aby odchovalo zdravé jádro budoucích občanů amerických, schopných hájiti nezadatelná práva a lidskou svobodu pro rozkvět a blahobyt naší nové vlasti.

Sokolstvo nikdy neklamalo a po skončení hrůzostrašné litice válečné v míru půjde nadále ku vytouženým metám, jež mu vynesl geniální Tvůrce, Dr. Miroslav Tyrš...

S Novým rokem do nové úsilovné a každodenní práce, vzdor všem útrapám a strádáním, přinášejíce ochotně a obětavě vše, co dnešní boj od nás žádá, půjdeme bez překážky směle dál!! Vše pro vlast a její svobodu! Nazdar!

VÝNATKY Z PROHLÁŠENÍ VYNIKAJÍCÍCH MUŽŮ, UVEŘEJNĚNÉ V ČASOPISE "NOVÁ VLAST" V MONTREAL, KANADA

Abychom zabránili třetí evropské válce.

Jsmo všichni v jediné válce. Její události nás nutí, abychom přijali jednotnou strategii. Je třeba, abychom opatřili věci Spojených národů úplnou jednotu v plánování a je-li to nutné, i ve velení. Máme-li zvítězit, pak spojený čtverec Ameriky — Británie — Číny a Ruska musí stát pevně.

Tento čtverec právě proto, že nás spojuje stále újezi, ukazuje s rostoucí jistotou, že Amerika bude hráti velkou roli v přetvoření Evropy.

Nový řád nacistů je sám o sobě zmatkem a ještě hroznější zmatek může následovat po jeho zřícení. Budeme musít rychle posílat do obsazených evropských zemí potravu a léky. Budeme musít vycvičit tisíce administrativních pracovníků pro dílo obnovy v dlouhém čase mezi ukončením nepřátelství a vytvořením míru na smluvním podkladě. Američtí vojáci mohou vstoupiti na evropskou pevninu každým okamžikem; někteří z nich, myslím, tam zůstanou jako administrátoři.

Mnoho dobře smýšlejících Američanů nám ustavičně posílá pečlivě vypracované návrhy na obnovení Evropy. Někteří by s ní chtěli zacházeti jako s ukázněným, policejním státem, plným nemocnic, klinik, přednáškových sálů, tělocvičen, společenských středisk — všechno, kromě jemného dechu svobody a osobitosti.

Téměř vše, co je ve mně americké, české a evropské, se bouří proti tomuto pouta-

jícímu procesu. Jestliže jsme uvažovali o jakýchkoliv plánech federací, je to jen proto, že se zdá, že slibují větší politickou a hospodářskou souhru a že vedou k větší vojenské bezpečnosti. Ovládnutí je nenáviděné, i když je to ovládnutí otcovské a dobročinné. Evropa není dětskou školkou — a jak kdysi poznamenal moudrý britský státník — sebevláda je lepší, než dobrá vláda.

V tomto měnícím se světě bych rád pracoval pro ony československé venkovské lidi prostých srdcí, kteří věřili mému otci, když jim řekl, že demokratická cesta je cestou lidské důstojnosti a cti. Doufám a modlím se o to, aby alespoň století míru sestoupilo na československý lid, žijící v srdci pevnosti Evropy. Mír pro něho je přislíbením míru pro celou Evropu.

Nepředstírám, že se nám podaří vyhnouti se vážným a dalekosáhlým omylům, až válka skončí. My Evropané známe příliš málo o Američanech a oni znají málo o nás. Nevědomost je nebezpečná. Až dosud dvě pokolení Evropanů a Američanů musila přinést velké oběti. Musíme čelit svým problémům a rozdílům rovněž, jestliže máme zabránit světové válce potřetí.

JAN MASARYK,

místopředseda a zahraniční ministr československé vlády v Londýně.

Úkol naší generace.

Úkolem naší generace jest zorganizovati lidské záležitosti tak, aby už nikdy více nějaký Adolf Hitler, nebo nějaký válečný štváček, hladovějící po moci, at' bude jakékoli národnosti, nemohl uvrhnouti svět do války a krveprolévání.

Spojené národy musí mít prostředky a zařízení, schopné odzbrojiti a udržovati odzbrojenými ty části světa, jež by porušily mír.

Jenom tedy, když se daří dobře jiným národům, můžeme u nich naléztí trh k prodeji výrobků našich továren a zemědělství.

Výzva, již čelíme, je výzvou nové demokracie. V této nové demokracii je místo pro každého.

Vice-president Spojených Států.
HENRY A. WALLACE,

**BUY U. S. WAR BONDS
AND STAMPS!**

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS

ze schůze Předsednictva AOS., konané v pondělí 27. listopadu 1944.

Přítomni bratři: Prchal, Jelínek, Konečný, Miller a Zmrhal; sestry Čiháková a Danková. Omluveni: br. Falta a Košář. Schůzi řídil starosta br. Prchal. Čten zápis schůze poslední a přijat.

Dopisy: Jednatel župy Západní br. Tománek odpovídá v záležitosti nářadí jednot poslední dobou rozpadlých neb nečinných. Sokol Detroit, Mich., zve na výroční akademii, spojenou s oslavou třicetiletého výročí postavení národní síně. Schváleno zaslat zdravici. United States Sport Federation oznamují konání schůze 11. prosince v New Yorku a zvou k účasti. Schváleno zaslat omluvu a doporučit pozvání zástupce župy Východní. Community and War Fund žádá příspěvek v kampani celonárodní sbírky. Po pronesení několik názorů usneseno v této výjimečné době a hlavně takovýto účel povolit příspěvek \$25.00.

Zprávy: Za náčelnictva podává tuto náčelník Jarka Jelínek a zpráva přijata. Sestra náčelnice doplňuje zprávu oznámením, zakončení opakovacího a doplňkového kursu Zdravotního odboru.

Za Ústřední Vzdělávací Sbor hlásí zprávu br. Zmrhal. Věčně poukazuje na nedostatky vzdělávací činnosti a na nepochopení práce a námahy tam, kde se vzdělávací činnost koná. V poslední své schůzi se usnesli doporučit Předsednictvu získati společného vzdělavatele. V této záležitosti rozpředla se vážná debata, kteréž se účastnili všichni přítomní. V podstatě všichni souhlasí s doporučením Ústřed. Vzdělávacího Sboru a jeho snahy bude Předsednictvo všemožně podporovat. Z Ústředny Čes. Národního Sdružení podává zprávu rovněž br. Zmrhal a tato přijata. Ve volných návrzích přijat návrh br. Millera na zhotovení služební vlajky do úřadovny s počtem členstva ve službě branné moci Spojených Států. Všechny jednoty se vyzvou, aby zaslaly jména svých členů a členek úřadovně.

Dále schváleno, aby prosincová schůze Předsednictva se konala v pondělí 18. je-

líkož následující pondělí 25. prosince připadá na vánoční svátek.

Schůze skončena v 9.15 večer.

Karel M. Prchal, starosta,

Václav Konečný, jednatel.

PŘÍJEM V LISTOPADU 1944.

Sokol Berwyn, příspěvky za III. čtvrt.	\$ 24.00
Sokol Americký, Chicago, přisp. za III. čtvrt.	18.00
Sokol Yukon, Okla., přisp. za IV. čtvrt.	10.80
Sokol Milwaukee, Wis., přisp. za III. čtvrt.	32.10
Sokol Fort Worth, Tex., přisp. za 2 roky	52.40
Sokol Pittsburgh, Pa., přisp. za III. čtvrt.	14.60
Sokol Menominee, Mich., přisp. za III. čtvrt.	4.20
Sokol Haugen, Wis., přisp. za III. čtvrt.	3.00
Sokol Fugner-Tyrš, Omaha, přisp. na povál. fond Čsl. Sokolstva	100.00
Sokol Brookfield, Ill., příspěvky za IV. čtvrt. 1943 a I., II., III. 1944	45.70
Sokol Fresno, Cal., přisp. za III. čtvrt.	8.25
Sokol Corpus Christi, Texas, přisp. za I. a II. čtvrtletí	23.45
Sokol Omaha, Neb., přisp. za III. čtvrt.	54.50
Cvičební pomůcky	1.31
Hudba Čsl. besedy	1.50
Sokolice Little Ferry, N. J., přisp. za III. čtvrt.	7.35
Sokol Chicago, přisp. za III. čtvrt.	59.00
Sokolice Libuše, Omaha, přisp. za III. čtvrt.	6.45
Celkem	\$420.91

Vydání.

Služné jednatele Obce za listopad	\$140.80
Služné náčelníka Obce za list.	98.80
Služné poř. Technické hlídky	21.00
Služné redaktora a vzdělavatele	93.90
Služné výpravčího S. A.	15.00
Tisk Sok. Amer.	248.28
Tisk náčelnických zpráv	30.00
Nájem úřadovny za prosinec	25.00
Úklid úřadovny za listopad	2.50
Poštovné a vydání úřadovny	8.16

Illinois Bell Tel. Co., účet za list.....	10.70
Community & Far Fund, dar na celonárodní sbírku	25.00
Tuberc. Inst., vánoční nálepky	2.00

Celkem\$721.14

Porovnání.

Zůstatek z měsíce října	\$ 691.75
Příjem v listopadu	420.91

Celkem\$1,112.66

Vydání v listopadu	721.14
--------------------------	--------

Zůstatek na prosinec\$ 391.52

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictev AOS., konané 22. listopadu 1944 v 8 hodin večer v úřadovně AOS.

Přítomni: Sestry Danková, Divišková, Farová, Holeková, Prenerová, Škarydová, br. Jelínek, Stránský. Omluveni: ses. Hilda Jelínková a br. Ed. Linhart.

Zápis o schůzi 25. října 1944 přijat.

Br. Jos. Pazour upozorňuje přípisem, že válečný department bude rozprodávat různé přebytky zásoby a poskytá se možnost zakoupiti i tělocvičné potřeby. S povděkem vzato na vědomí a předsednictvo AOS. bude mít tuto věc v patrnosti. Jednoty se upozorní na možnost nákupu vhodného náčiní. — Br. Parma posílá vzpomínku z vojny. Činí tak často. Pošle se mu pozdrav. — Bratru Kudrnovskému se dopíše ohledně jeho členství náčelnictva, jelikož pro nedostatek volného času žádá o zbavení členství.

Přijata zpráva náčelníka AOS. za minulý měsíc. Kvituje díkem článek o "hrách" s. Prenerové a sám připravuje cvičení společná pro žáky, dorost a muže k sletu župy Střední a jiná cvičení a s br. Matošskou závodní cviky pro stejnou župu.

Přijata zpráva náčelnice s. Dankové, kde sděluje ukončení zdravotního kursu odboru AOS. a doporučuje k následování i župám a jednotám. Ve schůzi náčelnictva žen AOS. projednány pravidla pro Volley Ball a zkoušky.

Tabulky o zaznamenávání výsledku tělocviku a všeobecné činnosti cvičících schváleny po úpravě a dány budou do tisku.

Pozvání na schůzi od Chicago Recreation Committee došlo náčelnictvu ve stejný den, kdy se schůze konala, ale náčelník doufá, že br. starosta, který je jmenován ve výboru, jistě AOS. zastupoval.

Bratru Ed. Linhartovi, členu náčelnictva pošle se blahopřání k sňatku.

Rozprava o činnosti v období zimním.
Zapsala Betty Prenerová.

Ú. V. Sbor A. O. S.

K NASTÁVAJÍCÍ ČINNOSTI VZDĚLÁVACÍ.

V zimním období, kdy v tělocvičnách jest rušno, jest nejlepší příležitost zahájit též činnost po stránce vzdělávací, tak aby učení Tyršovo splnilo poslání pravé výchovy sokolské: tělesné, duševní a mravní.

K tomu mají sloužiti v prvé řadě vzdělávací školy v našich župách po příkladu župy Severovýchodní, která plně pochopila důležitost školy vzdělávací a slouží za vzor k následování župám ostatním.

Ústřední vzdělávací sbor AOS. k tomu cíli vydal "Příručku", v níž jest obsažen návod, pokyny a nejdůležitější předměty z dějin národa českého i amerického, jež má každý vzdělávatel znáti a mezi členstvem je šířiti. "Příručka" jest na skladě v úřadovně AOS. a možno o ni požádati.

Pro naléhavou potřebu z ní to nejnutnější uvádíme.

Škola může býti rozdělena na tři večery po sobě jdoucích v župách, kde jednoty jsou blíže župního sídla jako v Chicagu neb v Clevelandu, kdežto v župách venkovských doporučujeme sobotu večer a v neděli dopoledne a odpoledne až do večera.

Látka pro přednášky v "Příručce" obsažená rozdělí se na tři období po 3 hodinách, t. j. celkem 12 hodin a to pro venkovské jednoty:

v sobotu od 6 hod do 10 večer

v neděli od 8 do 12 hod. dopoledne a od 2 hod. do 6 odpoledne.

Večer doporučujeme zakončiti besídkou, jejíž program vyplní posluchači školy zpěvem sokolských a národních písní různými přednesy recitací, neb na pianě, na housle a jiné po případě nástroje, v čem někteří nadaní posluchači vynikají. Podobně improvizovaný program večera pěkně se osvědčil ve cvičitelském kursu AOS., kde posluchači pod řízením náčelníka Obce br. Jelínka jej sami obstarali.

A nyní připomínáme:

Těm, kterým bude svěřena úloha přednášek, doporučujeme, aby si látku mezi sebou rozdělili a zároveň důkladným pročením osvojili.

Není třeba přednášeti z paměti, ač to lépe na posluchače působí, ale za to předčítati s pochopením, že přednášející látku

skutečně sám ovládá. Přednášky rozdělí se dle rozvrhu na 12 hodin, hlavní část vezme si na starost župní vzdělavatel a ostatní přidělí schopným přednášečům.

V "Příručce" jest uvedeno 9 hlavních otázek a odpovědi k činnosti sokolské a tyto použijí se na zakončení kursu pro zkoušky posluchačů, což je opakováním předmětů, o nichž bylo přednášeno.

Vzdělavací školy jsou stejně nutné jako školy cvičitelské a proto žádáme jménem předsednictva AOS., aby župní předsednictva postarala se o to, aby školy v zimním období byly skutečně pořádány. Dnešní doba to žádá. Jen činnost stálá a neochabující udrží Sokolstvo pro doby budoucí!

Co je úkolem vzdělavatele?

Podávati poučení těm, kteří chtějí býti pravými Sokoly a Sokolicemi ve svém duševním životě, jest krásnou a zásluhou práci, kterou u Sokolstva zastává úřad vzdělavatele a cvičitele. Jest však třeba, aby vzdělání a poučení přiblížilo se členstvu a hlavně k mládeži co možná způsobem nejprostším a nejjednodušším, zkrátka srozumitelným. Vzdělavatel musí se státi vlastně naším vychovatelem po stránce duševní a mravní.

Jeho úkolem jest více ukazovati cestu, kterou se má členstvo a mládež bráti a ne unavovati dlouhými přednáškami, které mnohdy nejsou přizpůsobeny ani formou, ani obsahem posluchačům, čímž mívají se svého účelu.

Vykonají-li vzdělavatelé vše to, co jim dnešní doba ukládá, pozvednou-li mysl, srdce, duše a mozky od lhostejnosti, vlažnosti, a naučí-li je kázni, pořádku, dochvilnosti a přesnosti v každém ohledu a naplní je pravou láskou sokolskou, vykonají dílo, za které jim bude patřiti vděk a nejvyšší uznání.

Je to hlavně mládež, budoucnost Sokolstva a národa, která potřebuje slyšeti slova, procházející ohněm nadšeného poučování, aby věděli, že jsou synové a dcery národa síce malého, ale který má slavnou minulost a tudíž že nemusí klopati oči a stydět se za původ svůj.

Souhrn veškerého vzdělání musí hlavně směřovati k tomu — naučit všechny divati se na život a rozeznávati v dnešním chaosu opravdové vlastenectví a povinnosti ku americké vlasti a stejně i ku staré otčině svých rodičů neb předků. Při tom naučit je znáti naši organizaci sokolskou, účel a cíl myšlenky sokolské za výchovou tělesnou a mravní, za povznesením jedinců a tím i celého národa směřující.

Tím vykonají vzdělavatelé nejvyšší zá-

služné a radostné dílo pro celou naši organizaci sokolskou a vychovají uvědomělý a nadšený kádr pravých Sokolů a Sokolic pro doby budoucí!

Jak má býti vzdělavací sbor zorganizován?

Abý opravdový sbor vzdělavací v župách a jednotách mohl platně působiti v plném smyslu jeho poslání, musí dle příkladů cvičitelských sborů býti tak sestaven, aby všechny jeho složky spolupracovaly a ne aby veškerá práce a zodpovědnost spočívala na jednom členu — na vzdělavatelé.

Tak jako náčelník má ku pomoci cvičitelský sbor, jemuž jsou různé úkoly přidělovány, tak i vzdělavatel musí mít spolupracovníky. Vzdělavací činnost je obsáhlá a proto má-li dosáhnouti výsledků, musí býti zorganizovaná, musí býti cílevědomá, soustavná a ne jak dosud se dělo, nahodile vedená. Proto je nutno celou činnost její správně usměrniti a zorganizovati.

Tak jak dosud se v mnohých jednotách konalo, vzdor všem daným pokynům, to bylo spíše úkolem zábavního výboru. Občasnou přednáškou neb večírkem nelze vydatně působiti na výchovu členstva, hlavně pak na mládež v tom smyslu, co od výchovy mravní očekáváme, neboť k tomu jediné směřuje soustavná, pravidelná, takřka každodenní práce výchovná a to v tělocvičně, ve schůzích a při všech počínech, kdy máme všechno členstvo a mládež pohromadě. Jedině k žádoucímu výsledku dopomůže stálý styk vzdělavatel s žactvem, dorostem a členstvem, aby při každé vhodné příležitosti zdůrazniti mohl sokolské bratrství a sesterství, přesnost, dochvilnost, věrnost a oddanost, vlastnosti sokolské, spojené s uvědomělou kázní. K tomu pak pojí se znalost naší organizace sokolské, směr a cíl její, jak bylo zakladatelem sokolství, Dr. Mir. Tyršem nám odkázáno k plnění.

Povinnosti vzdělavacích sborů jsou přesně vytknuty ve stanovách AOS., k čemuž podáváme bližší vysvětlení, což v stanovách není vyznačeno:

Župní vzdělavací sbor sestává ze vzdělavatelů jednot v župě sdružených. Nemá-li vzdělavatel cvičitelem neb cvičencem, vysílá jednota vedle vzdělavatele též člena cvičitelského sboru, který napomáhá v práci vzdělavací v tělocvičně.

Naprostá součinnost vzdělavacích sborů se cvičitelskými sbory jest nejvyšší nutnou, má-li se dosíci žádoucích výsledků po stránce mravní, neboť účelem vzdělavací činnosti jest péče o šíření znalosti našeho sokolství a o mravní a duševní výchovu členstva, dorostu a žactva.

Aby vzdělavatel obsáhnul veškerou práci a zodpovědnost na něho vloženou, musí si zorganizovati sbor pomocných pracovníků, v němž zařazení jsou: člen sboru cvičitelského jako zástupce, dále knihovník, archivář, dopisovatel a zástupci odborů: divadelního, pěveckého neb hudebního a pořádacího (zábavního).

Po ustavení vzdělavacího sboru, rozvrhne vzdělavatel plán pro běžný rok a přihlíží k tomu, aby se pracovalo podle směrnic a návrhů Ústř. vzdělavacího sboru AOS., které jsou předkládány župnímu vzděl. sboru, kde se projednávají a vzdělavatelům jednot k provedení doporučují.

Vzdělavací pomůcky, proslovy a přednášky Ústředním vzděl. sborem vydané, aneb v orgánu uveřejněné možno obdržeti v úřadovně AOS. od jednatele, br. Konečného na požádání. Slouží jako pomůcky za podklad ku krátkým proslovům před šikem členstva, dorostu a žactva a ve schůzích jednoty. Není však jejich účelem, aby do slova byly přečteny, nýbrž upravit si je podle prostředí, v němž vzdělavatel působí, a musí vystihnout, jak nejlépe podchytil ty, k nimž promlouvá. A pak, kde je to nutno, musí podat též anglicky vysvětlení.

Vzdělavatel musí hodně číst! Samostatně tvořit, aby co hlásá sám dokonale cítil a prožíval. To jest vzor opravdového vzdělavatele! Příštím rokem doufáme, že vzdělavatelé probudí se k opravdové práci a zahájí činnost, která v dnešní těžké době vzpruží naše řady a povznes sokolského ducha ku prospěchu našeho Bratrství! Tomu zdar!

Váš vzdělavatel AOS.

Pozn. Žádáme všechny starosty, aby sami dohlédli, by činnost vzdělavací byla zahájena!

Ž u p a S t ř e d n í .

ZÁPIS

ze schůze V. V. S. Ž. S., konané 15. listopadu 1944.

Schůzi řídil bratr starosta Břetislav Vaněk; přítomno 19 zástupců.

Protokol z minule schválen jak sepsán.

Běžné účty schváleny k vyplacení.

Zprávy přijaty: Br. náčelník Jos. Regner oznamuje závody ve volley ball dorostenců. Zastoupené jednoty: Berwyn, Slávský, Town of Lake. Celkem 7 družstev. Vítězem je družstvo Slávských, na druhém místě Town of Lake. Ceny jednotlivcům budou odevzdány.

V poslední schůzi náčelnictva usneseno

uspořádati závody dorostenců v basket ball, bude-li zájem u jednot a mezi dorostenci. První závod by se konal v neděli 26. listopadu.

Společná cvičení pro žactvo, dorost a muže vypracují bratři Matoška a Jelínek, kteří současně vypracují závodní cviky pro závody dorostenců.

Zpráva ses. náčelnice M. Konečné: Připravily rozvrh ku sehrání přátelských her ve volley ball; první bude sehrána 20. listopadu mezi sokoliceři Berwyn a Tábor, načež budou následovat všechny ostatní jednoty. Nebudou to návštěvy pouze volley ball družstva, ale všech cvičících sester. Doufají, že se tímto způsobem sestry vzájemně poznají.

Prostná cvičení pro Sokolský den budou uveřejněna v prosincovém čísle Sok. Amer. a závodní cviky v čísle lednovém.

Navštívila Sokol Milwaukee 12. listopadu ještě s jednou sestrou za účelem nácviku ku jejich veřejnému cvičení, které konají 31. prosince. Nácvik byl úspěšný a usneseno, bude-li potřeba, aby ses. náčelnice ještě jednou tam zajela.

Z Kraj. výboru Č.N.S. podal zprávu br. Šímaner ze sjezdu, který konán 4.—5. listopadu. Dle zpráv mezi složkami bylo smíření, výsledky uspokojivé. Ústředně vyslovena důvěra. Poválečný fond má být odevzdán po ukončení války Červenému kříži dle rozhodnutí sjezdu, který bude konán 3 měsíce po ukončení války.

Ses. náměstkyně M. Radvanovská referuje o Community War Fund, kde je ses. Radvanovská předsedkyní v Lawndale Distriktu. České organizace jsou na prvním místě, neb kvota, stanovená na 5 tisíc dol. jest převyšena, neb bylo sebráno \$6,700.30. Sestra náměstkyně srdečně děkuje všem sestrám, které se zúčastnily této humanitární práce.

Volné návrhy: Sestra E. Welclová vyřizuje pozdrav od br. Rokůska, starosty župy Západní, který právě dlel v Chicagu za smutnou povinností, neb byl jeho syn Major Frank Rokůsek prohlášen válečným departmentem za mrtvého. Usneseno zaslati mu soustrast jménem S. Ž. S.

Debaty se rozvinula o uzavření býv. budovy Sok. Amerického. Vysvětleno, za jakým účelem byla převzata a Sokol Americký se přestěhoval do čís. 1440 W. 18th St., kde místnost tato nevyhovuje. Doufají, že bývalý Sokol Plzeňský bude moci jim přenechat den, kdy by tam mohli cvičiti.

Bratr starosta oznamuje, že ve středu 22. listopadu jejich jednotka Town of Lake bude slaviti odhalení památní plakety na

počet vojínů, sloužících v branné moci z jejich řad, a žádá sestry i bratry k účasti. Další jednoty oznamují svoje podniky.

Tím br. starosta B. Vaněk schůzi ukončil. Nazdar!

K. Štichová, jedn.

Župa Východní.

ZÁPIS

ze schůze župy Východní, konané dne 20. listopadu 1944.

Schůzi předsedal starosta Jos. Gregor. Zápis ze schůze minulé po přečtení schválen jak sepsán.

Dopisy: Župní příspěvky poslaly jednoty: Sokol Philadelphia, Pa. \$40.80, Sokolice Philadelphia, Pa., \$6.60. Sokolice New York, N. Y. \$23.55.

Br. starosta oznamuje, že ho došla smutná zpráva z Little Ferry, N. J., že bývalý zástupce župního výboru br. Frank Nepil zemřel. Župní výbor večer před pohřbem zajel do Little Ferry a se sestrami a bratry tamních jednot vzdal poslední čest a se rozloučili s br. Fr. Nepilem; na jeho rakev položili květinu. Br. starosta vyzval přítomné sestry a bratry, aby povstáním vzdali br. Fr. Nepilovi poslední čest.

Zpráva ze slavnostního výboru: Slavnostní výbor na uspořádání veřejného vystoupení ve zbrojnici dne 21. května konal poslední schůzi v sobotu dne 21. října, kde byla čtena finanční zpráva. Čistý výtěžek z vystoupení dne 21. května byl \$391.49.

Zpráva náčelníka: Spojené sokolské župy pořádají závody pro dorost. Dne 19. ledna konají závody pro dorostenky v T. J. Sokolovně v 71. ulici, New York City a dne 26. ledna konají se závody pro dorostence v Děl. Amer. Sokolovně v 72. ulici, New York City. Zároveň technický výbor se usnesl konati atletické závody dne 17. června 1945 v parku Sokola Orla. Náčelník oznamuje, že byl požádán náčelnictvem AOS., aby župa Východní je zastupovala na výroční schůzi AAU., konané od 8.—10. prosince v Atlantic City, N. J. Br. starosta Jos. Gregor této schůzi se zúčastní.

Zprávy z jednot: Sokolské jednoty v Newarku konají společnou celoroční schůzi dne 10. prosince. U Sokola Fugner, L. I., cvičí sokolice, dorostenky, žáci a žákyně. V Little Ferry, N. J., cvičí žáci a žákyně.

Br. pokladník župy, který dosud žádný plat za jeho práci nedostával, usneseno, aby dostával služné \$25.00 ročně. Na finanční výbor zvolení: ses. Květa Hron, ses. Ludmila Elkins a br. Chas. Vozáb, kte-

ří po schůzi župy knihy prohlédnou. Tím program schůze vyčerpán a starosta schůzi za skončenou prohlásil. Nazdar!

Joseph Kolman, jednatel.

K. d. l.:

SMETANŮV KONCERT, POŘADANÝ T. J. SOKOL V NEW YORKU.

V sobotu dne 25. listopadu 1944 uspořádal new-yorský Sokol spolu s Čsl. pěveckým sborem koncert, na nějž budou naši krajané a obzvláště naši bratři a sestry u Sokola dlouho vzpomínat. Koncert se konal v upomínku na 120. narozeniny a 60. výročí úmrtí velikého genia české hudby — Bedřicha Smetany.

Večer byl zahájen zapěním hymen, jak americké, tak československé.

Bratr Major Steinbach uvítal přítomné, poděkoval jim za přítomnost, neboť tím prokazují posluchači nejen lásku k velikému umění Smetanově, nýbrž i zájem o činnost Sokola, který se ocitnul v kritické situaci odchodem mladých na vojnu. Jest dojemné vidět, pravil řečník, jak starší a staří bratři všemožně se snaží udržet Sokol při životě až do doby, kdy se mládež vrátí z vítězné války do sokoloven.

Jménem Sokola poděkoval řečník sboru pěveckému, který v čele se svým dirigentem Schimmerlingem neúnavně po měsíce cvičil, aby mohl uskutečnit tento vysoce kulturní večer.

Pak bratr Steinbauer promluvil o Smetanovi a nastínil, čím jest Smetana československému národu a pravil doslovně toto: Chce-li někdo poznat duši toho či onoho národa, musí poznat jeho umění. Neboť národní umění nejlépe vyjadřuje, co národ je a co chce. Němci se honosí Wagnerem, jeho oslavou pohanství, meče a smrti. My se honosíme Smetanou a Dvořákem — jejich oslavou země, slunce a života. Nasloucháme-li Smetanovi, defiluje před naším vnitřním zrakem požehnaná země, chráněná věncem hor, které sám Bůh stvořil našemu lidu, aby v míru, lásce a radostné práci mohl chutnat plody života. Naslouchajíc Smetanovi, pravému umění života, poznáváme, že toto umění představuje hodnoty, jež jsou věčné. A národ, který se k těmto hodnotám hlásí, nemůže zahynout, pokud na světě nezahyne vše, co klíčí k slunci.

Řečník končil básní Vrchlického:

BEDŘICHU SMETANOVÍ.

(Jaroslav Vrchlický.)

V tvém umění, o mistře, národ žije!
V tvých tónů vlnách jeho srdce bije,

ples jeho jásá, bolest jeho kvílí,
v nich vzlétá k slunci jako orel bílý,
vše slzy, jež mu s rudých víček skanou,
v tvých melodiích drahokamy vzplanou,
jež duch tvůj v jeho slávy vínek sází.
Tvá duše oceán jest bez hrází,
leč pouze skvostné perly na břeh metá,
jest jako slunce žhoucí v středu světa
a paprsky své — tóny kolem leje,
a každý paprsek proniká a hřeje,
a každý paprsek, sotva v srdce padne,
pouští jeho vyzlatí, z tmy jeho chladné
zář vykouzlí a jest mu rosnou vlahou.
My jásáme — ty sám však strmou drahou
jdeš k slunci ideálu, na tvé skrání
se kříží blesky, ku Tvým retům sklání
se plný žluče s Gethsemanu kalich.
Leč dál ty kráčíš velký v středu malých,
my v noci hledáme — tys na úsvitě.
Však přijde čas, kdy všichni poznají Tě
a s chvěním řeknou: On žil mezi námi,
on slunce byl a my jen byli mlhami
jež triumfální běh mu zakrýt chtěly,
my zmizeli jsme — on však září skvělý!
Ten čas je blízky! Ty však, mistře, znovu
svět tonů rozvlh! V stíny našich rovů
vpust' nového dne záblesk! Sedni k loži.
Hle národ stůně, hudba tvá, div boží,
jej uzdraví, co trpí, sní a tuší,
vše v tóny proměň, vždyť ty's jeho duši,
ty's jeho fenix, zpěvná labuť bílá!
Ta hudba nejlíp světu vyslovila,
že ještě žijeme, ty's chrám tu sklenul,
v němž na své boje národ zapomenul,
kde osvěžen se dívá v záři ranní
a první laur svůj na tvé vidí skrání!

Následoval vlastní pořad koncertu. "Slavnostní zpěv" — "Věno" — "Pijácká" z Prodané nevěsty a úryvky ze všech téměř oper mistrových. Jak sbory, tak solisté bratři Müller, Poláček, Matouš, Stowasser, Přitoka a sestry Dušková, Filipová, Jirsová, Seničková, Štětkařová přiblížili se svým krásným hlasem, vokalisací a přednesem k profesionální výši školených pěvců. Sbor mistr Schimmerling, který koncert nastudoval, řídil a většinou i doprovázel, sklídl zasloužený dík za vysoce kulturní koncert. Obecenstvo, které naplnilo sokolovnu T. J. Sokol, přijalo velmi vděčně skladby velkého mistra a odměňovalo jak dirigenta, tak solisty i sbory zaslouženým spontánním potleskem.

T. J. Sokol v New Yorku osvědčil svým koncertem svoji životnost a zájem o kulturní poslání Sokola i v dobách tak nepříznivých — jako je doba válečná.

Župa Severovýchodní.

SOKOL DETROIT.

Novým členem naší jednoty stal se ve schůzi 2. listopadu James Vyskočil. V br. Vyskočilovi jednota získává dobrého, nadějného pracovníka. Přípravy na výroční akademii, která bude 10. prosince konána, slibují učiniti tento společný podnik Sokola a Sokolic Detroit opět jedním zdařilým bodem naší činnosti. Cvičitelství výbor připravuje na 12 čísel sokolských cvičení všech tříd a pilně dvakrát týdně se cvičí. Ve schůzi usneseno spojit s akademií i oslavu 30letí našeho Nár. Domu, jehož otevření činnosti bylo 12. prosince 1944. Zábavní výbor obou jednot pracuje na vypracování programu, který by odpovídal důležitosti dne. Naši mladí členové cvičitelského sboru, ač v počtu jich tak málo, agilně pracují v propagaci dobré práce. Na příští rok v dubnu plánují veliký jarmark neboli bazar, jehož čistý výnos připadne na poválečnou pomoc Československé Obci Sokolské. Jak Jednota Sokol, tak i Sokolice vítají tento potřebný a časový podnik naší mládeže a činně se práce svými výbory účastní. Ve schůzi jednoty odhlasováno bylo vydání \$50.00 na předběžná vydání na tento veliký podnik. Příští schůze jednoty, 7. prosince, je výroční schůzí, kdy jednáno bude o mnoha důležitých záležitostech a provedeny budou volby činovníků a výborů. Na všechny naše členy je vysílána výzva, aby jistě v příští schůzi byli přítomni.

Velikou účast a sympatie v sokolském Detroit jakož i v krajské naší osadě vyvolal nešťastný skon mladého cvičence, dorostence Jarouše Kováře. Mladý a čilý tento hoch přišel o život nešťastnou náhodou na honu 15. října a pohřeb jeho konal se za velké účasti naší sokolské a krajské osady 19. října. V Jaroušovi Kovářovi odešel nadějný a čilý sokolský člen; cvičil v Sokole od svých 7 roků a měl sokolskou práci velice rád. Byl odchovancem České Svobodomyslné Školy, zakládajícím členem Omladiny České Svob. Školy a patřil ku řádu Havlíček Č.S.A. Zanechává truchlící matku, již byl poslední dobou velikou oporou, starajíc se o existenční podporu, uplatněním svých velikých vloh co kreslič. Jeho jediný bratr, Josef, též cvičenec jednoty, nalézá se nyní někde v bitevním pásmu v Pacifiku. Rodině zemřelého našeho cvičence vyslovujeme srdečnou soustrast.

ON PAY DAY, BUY BONDS!

A. Beneš.

NAŠE ZVRÁCENÁ INTELIGENCE.

"Co je to zas?" Středeční "N. Y. Times" oznamují v telegramu ze San Franciska toto:

"Joseph S. Rouček, Ph. D., předseda oddělení pro politické vědy na Hofstra College, Hempstead, L. I. prohlásil dnes v Kiwani Klubu, že Spojené Státy očekává srážka jejich humanitní politiky se surovým realismem Ruska v poválečné Evropě. "Rusko myslí a bojuje pro ruské cíle," řekl dr. Rouček. "Dnes jsme celí pobryndaní (sloppy) pokud jde o Rusko, protože tradičně přeceňujeme své přátele a podceňujeme nepřátele. Myslíme, že když Roosevelt si připiše vodku se Stalinem, pak je všechno v pořádku. Já myslím, že Roosevelt je v mezinárodních záležitostech, zejména pokud jde o Rusko, nemluvně (babe in the woods)."

Dr. Rouček, rodák z Prahy v Československu, řekl, že Stalin je odhodlán odstranit Německo jako nárazníkový stát proti ruskému výboji v Evropě. Předpokládá, že Sovětský svaz se nebude pokoušet učinit Evropu komunistickou, nýbrž že to bude dělat, aby prosazoval ruské cíle.

Potud "N. Y. Times". — Člověk neví, co má z toho vybrat, a teprve neví, jak člověk, který je profesorem politických věd, mohl říci slova, která tu oznamuje "N. Y. Times". Pan profesor Rouček si může myslit, že Roosevelt je v mezinárodních záležitostech nemluvně, a proto že záchrana Ameriky záleží na svolení velice v mezinárodní politice zkušeného Deweyho. To je jeho nezczizitelné americké právo, a nikdo se na něho k vůli tomu nebude zlobit. Profesor politických věd může dokonce říkat veřejně, že Rusko bojuje pro své cíle, ale Amerika že bojuje za cíle humanitní, ačkoli takové moudré výroky by spíš sloužily reporteru Hearstova tisku, nikoli profesorovi. Ale pan profesor, opět podle "N. Y. Times", není spokojen s tím, že Rusko, které bude prosazovat své (jaké? imperiální? Zřejmě, když to nejsou komunistické) zájmy, odstraní Německo z Evropy. To je podle všeho konflikt, který spatřuje pan profesor mezi americkým humanismem a ruským surovým realismem. To je zřejmá věc, která se panu profesorovi nelíbí, která ho vede k tomu, aby před Ruskem varoval, a aby Američanům vykládal, aby nebyli o Rusku "sloppy".

To všechno by vlastně také bylo v pořádku. Pan profesor Rouček je americký občan a má tudíž plné právo Rusku spílat, má dokonce právo se přihlásit do America First. Ale prosili bychom, aby se při tom

nezdůrazňovalo, že je dr. Rouček "native of Prague, Czechoslovakia". Je úplně jedno, kdo kde je "native". Ale není jedno, když někdo zdůrazňuje, že je původem Čechoslovák a při tom se ujímá Německa. Takoví Čechoslováci mohou celému československému národu být ukradeni."

Stará cesta k novému světu.

V roce 1880 utíkal z domu čtrnáctiletý čínský chlapec a vplížil se potají na malou americkou loď. Jmenoval se Soong.

Kapitán oné lodi—Charles Jones, dobrosrdečný člověk a oddaný metodista, vyslechl vetřelce, který byl objeven posádkou ve svém úkrytu, a prohodil: "Dobře, dovezu tě do Spojených Států. Budeš mi uklízet kabinu."

Ve Spojených Státech předal kapitán Jones mladého Soonga do domu metodistů v Severní Karolině. Když byl později pokřtěn, přijal na počest svého prvního dobrodince jméno Charles Jones Soong.

Druhý muž, který mu přátelsky pomohl, byl továrník Julian S. Carr, který platil na jeho školní vychování po dva roky v metodistické koleji a po tři roky na Vanderbiltově universitě v Tennessee.

Potom odejel do Šanghaje a stal se obchodníkem. V neděli působil jako kazatel v místním metodistickém kostele.

Stal se prvním zástupcem amerických a anglických strojů a pomohl založit v Šanghaji první moderní mlýn a textilní továrnu. Stal se spolumasítem jednoho z mlýnů a začal uplatňovati zásady výkonného hospodaření.

Oženil se s velmi vzdělaným, osmnáctiletým děvčetem, a vychoval rodinu se šesti dětmi. Tři z nich se staly dnes slavnými "sestrami Soong", jež jsou nejvlivnějšími ženami v Číně.

Jedna z nich se provdala za Dr. Suna, který je uznáván za otce Nové Číny. Druhá se provdala za Dr. Kunga, nejbohatšího bankéře Číny. Třetí se provdala za generála Čan-kai-šeka, maršála bojující Číny, muže, který zadržel japonské nebezpečí, valící se na svět, více, nežli kterýkoliv jiný žijící muž.

Všechny sestry Soong byly vychovány ve školách Spojených Států. Všechny se staly křesťankami metodistického vyznání. Jsou to ženy brilantního ducha, velmi výkonné, k nimž čínská mládež pohlíží jako k ideálu.

Jejich nejbližšími přáteli—nečiny jsou W. H. Donald, Australan, a Rewi Alley, Novozélandan, který vytvořil v Číně tisíce

pohyblivých dílen, jež jí pomáhaly bránit se po léta.

Takto vznikla Nová Čína, v níž byly smeteny zastaralé metody mandarinů a vychována nová generace, procházející nyní mořem utrpení, která nezavinila a jež na ni uvrhl starý svět japonské tyranie.

Stačila vlídnost a dobrosrdečnost jediného člověka — kapitána Jonese — aby se změnil vývoj celého Dálného Východu a aby byly položeny základy křesťanské civilizace v nejlidnatější zemi světa.

E. KAHN, "THE SOONG SISTERS"
(Stručný obsah knihy.)

ČTYŘI ROKY VÁLKY.

Nacisté měli důvody se domnívat, že válku, jež nyní vstupuje do pátého roku, vyhraji za dvanáct měsíců.

V Polsku je vítaly suché cesty a počasí. Francie byla méně připravena a více rozeštvána, nežli hlásili jejich špehové. Britové byli nepřipraveni s výjimkou na moři a v malém letectvu. Byla to snad právě tato slabost odpůrců, jež vyrazila mohutný německý válečný stroj z kolejí.

Přesné kalkualce sil na začátku r. 1941 naznačovaly, že vítězství nacistů je jen otázkou času. Ale na konci onoho roku, v němž nacisté zabili miliony lidí, přidali ke všem odpůrcům 300 milionů vynikajících nepřátel.

Uplynulá čtyři léta jsou přeplněna těžkými chybami nacistů. Většina z nich je zaviněna jejich neschopností porozumět druhým lidem. K divošské ukrutnosti, provozované v Norsku, Holandsku, Belgii a Francii, přidali loupení a drancování, jímž si znepřátelili miliony lidí, kteří by se byli jinak resignovaně poddali jejich nadvládě. Byli bez vtípu a zkorumpování doma i za hranicemi. Vzbudili proti tobě nenávist i mezi svými spojenci v Itálii, Rumunsku, Bulharsku, Uhrách a Rakousku. Podceňovali bojové schopnosti Ameriky a zejména podcenili sílu Ruska.

To jsou hlavní důvody, proč Německo nemůže vyhrát. Ukazují současně poučení, že žádný národ, ať je jakkoli připraven a bezohledný, nemůže se zmocnit vlády nad celým světem. Nepřátelé takového národa rostou rychleji nežli je možno ubít je.

Útočný národ probouzí síly, jež neustanou, dokud útočníka vojensky nezničí. Lidstvo prostě nesnese nadvládu nacistů, nebo jakoukoli jinou nadvládu, jí podobnou. To je poučení nynější války pro možné příští útočníky.

New York Times.

VLÁDA JEDNOTLIVCE.

Co mne nejvíce zaráží, je návrat vlády jednotlivce po všech těch stoletích zkušeností a pokroku. Je zvláštní, jak lidé anglického jazyka pohlíželi vždycky s hrůzou na takovou válku jednotlivce. Jsou naprosto připraveni následovat vůdce na chvíli, na tak dlouho, pokud je jim užitečný, ale idea předání všechno, tělo, duši i majetek jedinému muži a uctívati ho jako modlu, byla naší povaze a naší civilizaci vždy odporná.

Stavitelé americké ústavy byli právě tak opatrní, jako ti, kdo utvářeli britskou konstituci, aby zabránili možnosti úpadku veřejného života a osudů, všech zákonů a svobod národa do rukou tyranů. Kontrola a protikontrola v politických tělesech: rozložení vlády státu; nástroje a metody volné rozpravy; pravidelné odvolávání se k základním zásadám; právo oposice vůči té i nejsilnější vládě — a především neochotný bdělý strážník jsou to, jež zachovaly a zachovávají britské a americké instituce.

Ale v Německu — na vrcholu hory sedí jediný muž, který může v jediném dni uvrhnout celý svět v sopku plamenů a dýmu.

Necht' dojde k míru nebo k válce — k míru a šířící a rozsvětlující se možnosti všeobecného blahobytu, jež je na dosah, anebo k válce s její nezměřitelnou ničivostí a utrpením, musíme v budoucnosti vytvořit takový systém lidských vztahů, který ukončí tuto prodlužovanou nejistotu a který dovolí, aby tvořivé a pracovitě síly světa mohly pracovat a jenž nenechá celý život lidstva závislým na cnostech, rozmarech anebo špatnostech jediného muže."

Winston Churchill.

POVÁLEČNÉ ZAMĚSTNÁNÍ.

To, co děláte dnes, má rozhodující vliv na to, jaké budou vaše vyhlídky na udržení vašeho poválečného zaměstnání, a na to, co budete dělat po válce.

Nejlepší čas, jak si zajistit zaměstnání po válce, je začít ihned.

Poválečná tragédie ztráty zaměstnání u mnoha lidí nebude spočívat ani tak v tom, že ztratili práci, jako v tom, že přes válku ztratili některé z nejvzácnějších vlastností lidské povahy. Je to vlastnost vydati za přijaté peníze počestnou protihodnotu.

Nová práce se časem najde vždycky. Jakmile ale zmizí člověku z krve a nervů onen vzácný pocit odpovědnosti, pak jej lze obnovit jen velmi těžce anebo už nikdy.

Mladí mužové a ženy, kteří se dostali po-

prve v životě k systematické práci, vytvářejí si dnes v této práci své způsoby uvážování a životní zvyky. Jestliže dopustí, aby jejich zvyky a způsoby myšlení se vyvinuly na kluzké a nedbalé půdě neodpovědnosti vůči práci, za niž jsou dnes placeni, co chtějí očekávat po válce?

První věc, s níž můžete začít pojišťovat svoje poválečné zaměstnání, je uvědomiti si, pro koho pracujete. Možná, že si myslíte, že pracujete pro tu neb onu společnost, pro továrnu, jmenující se tak či onak. Ve skutečnosti pracujete jen pro jediného člověka — toho, který je jedinou osobností, jež vás může v dalším životě ošidit anebo odměnit, a tím člověkem jste vy.

Charles B. Roth, "Your Life".

NEJVYŠŠÍ SPOLEČNÝ ZÁJEM.

Moc, kontrolovat Německo, zmizela v okamžiku, kdy Spojenci z první války obrátili své síly proti sobě.

Je podivné, že nyní vydávají celé sbírky knih a píší desetitisíce článků na thema: "Co dělat s Německem po válce?" a "Je Německo nevyléčitelné?" zatím co je slyšet: neobyčejně málo o problému Spojenců — a o silách, jež mají sklon rozkládati spojení a které rozložily dohodu, jež vyhrála poslední světovou válku a potomním rozkladem ztratila mír.

Je jenom jediná základna, na níž lze vytvořit a udržet spojeneckou jednotu — a to je poznání největšího společného zájmu.

Naše Dohoda se po první válce rozpadla, na kusy, protože jsme se nemohli dohodnout, na takovém společném zájmu — ba ani ne, na tom, že takový společný zájem existuje.

Události ukázaly, že existuje. Tento nejvyšší společný zájem je zájem národní sebezáchovy. Je to zájem, který může sjednotit národy nejrůznější povahy a vládní formy. Jak víme dnes, dvaatřicet Spojených národů s nejrůznějšími ideologiemi — kapitalistickými, socialistickými, komunistickými, demokratickými, autoritativními a monarchistickými je spojeno tímto zájmem v boji o sebezachování.

Má-li se lidská společnost vyvíjeti v míru a její vývoj je stálý, potom tato válka nesmí býti válkou o prosazení té nebo oné sociální doktriny, t. j. nesmí býti válkou at' už za soukromé hospodářství, socialismus, komunismus nebo protikomunismus. Musí býti válkou za právo poskytnout každému národu možnost žít svobodně svým způsobem života, zvoleným bez nátlaku z venčí a cizích útoků.

Vnucování nějaké doktriny, anebo strany

pomocí státní síly je samo o sobě věcí, proti níž se tato válka bojuje. Úkolem mezinárodní dohody a síly je zabránit násilí a válce obranou oběti násilí. Jestliže se nám to nepodaří, potom svobodu nezajistíme. Jestliže budeme mít úspěch v tom, všechno ostatní nám bude přidáno.

Sir Norman Angel.

MATICE VYŠŠÍHO VZDĚLÁNÍ.

Následkem války, ježto všichni schopní vysokoškolsí studenti byli povoláni k činné vojenské službě, byl tento rok podporován pouze 1 student proti 17 loňského roku. Očekává se však, že jakmile skončí válka, počet žádostí studentů a studentek bude větší nežli kdykoli dříve.

Proto s ohledem na tuto zvýšenou poválečnou činnost musí se M.V.V. připravovati již nyní, aby pak mohla pomáhati, neboť ještě před několika lety nebylo možno vyhověti všem žádostem pro nedostatek fondů a v naléhavých případech ředitelstvo si musilo vypůjčiti peníze v bance a platiti z nich úrok.

Za 42 roků svého působení M.V.V. dopomohla 287 českým a slovenským studentům i studentkám k dosažení universitního a kolejniho vzdělání, což na naše poměry je již slušný počet. Celkem bylo v oné době půjčeno \$115,377. Chránci M.V.V. studovali již na vysokých učilištích 32 států U.S.A. a také v Československu.

Každý spolek i jednotlivec může M.V.V. v její těžké práci vypomoci členským příspěvkem anebo darem, po případě odkazem v poslední vůli. Spolky platí \$5.00 a jednotlivci \$2.00 ročně, za což dostanou členskou legitimaci. Jednotlivci se mohou stát doživotními členy za \$100 a spolky neb korporace trvalými členy za \$250.00, zaplacenými třeba i ve splátkách.

Za členy M.V.V. může se přihlásiti každý spolek i jednotlivec. Přihlášky o členství a dary pošlete na adresu účetního M.V.V., která je: F. L. Musil, Lock Box 645, Chicago 90, Ill. Ten také pošle poslední výroční zprávu se seznamem všech dárců a členů každému, kdo o ni požádá, a to zdarma.

**BUY U. S. WAR BONDS
AND STAMPS!**

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkovi: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkora; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeky, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION, k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zásluky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Názelednictvo AOS. Názeledník: Jarka Jelínek, 1412 W. 18th St.; názelednice: Kate Danke, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Jelínková, 1412 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v šedesáté Výk. výberu. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělavatel: Jarka Kořal, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořal, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Greger, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Názelednictvo: Názeledník Jos. Szazma, 425 E. 69th St., N. Y. C.; názelednice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch odborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Názelednictvo mužů: Názeledník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Názelednictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Názelednice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místenázelednice: Ann Škoda a Eliška Peřková; vedoucí dorostenek: Cecilie Antoň; vedoucí zákyň: Máňa Šima; vedoucí her a jednatelka: Vivian Latina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělavatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Vestník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Valtire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstka: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Názelednictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Názeledník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místenázeledník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místenázeledník: George Kaláž, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové názelednictva:

Názelednictvo žen župy Střední: Schůze se konají každé 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Názelednice: May Konečná, 1833 S. 56th St., Cicero, Ill.; I. místenázelednice a vedoucí dorostenek: Lillian Šrémková, 3212 S. Harding Ave., Ill. místenázelednice a vedoucí žactva: Zdeňka Tintěra, 2111 S. 59th St., Cicero, Ill.; zapisovatelka: Máňa Janíček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill. Členky názelednictva: Marie Fuka, Irene Marek, Mildred Svoboda, Bobbie Růžička, Rose Lejhanec, Blanche Tuma, Violet Doubek, Eleanor Navrátil.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda:

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Názelednictvo. Názeledník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; názelednice: Frances Huláč, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každé první pátek v měsíci v síni C.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 1767 Juliet Ave., St. Paul 5, Minn.; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; názeledník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; názelednice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svahnauer, 957 Scheffer St.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben Převrtil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Anton Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník: Will. A. Nesuda, 3522 Frank Ave. Schůze 4. pátek večer v Sokolovně na 3706 Carl St. Všechny dopisy zasílejte pouze na jednatele.

Názelednictvo: Názeledník Josef Kos, Ennis Market, Ennis, Texas; názelednice Mary Filippec, 3104 S. Boulevard, Dallas, Texas.

Vzdělávací sbor: Vzdělavatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Vojta Plášil, 1212 Page St., San Francisco 17, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Názelednictvo. Názeledník: F. Višek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; názelednice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělavatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.